

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY
MUZYKA U J. I. SCHNABLA
5-9 WRZEŚNIA 2018, NOWOGRODZIEC

DYREKTOR FESTIWALU ELIZA SZWED DYREKTOR ARTYSTYCZNY ALEKSANDRA PIJAROWSKA PRELEKCJE MIŁOSZ KULA

„Na to żeby Polak pokochał Ojczyznę, musi znaleźć wartości w samym sobie”

Witold Gombrowicz

Szanowni Państwo,

kiedy w 2009 roku inaugurowaliśmy pierwszy Międzynarodowy Festiwal Muzyczny „Muzyka u J. I. Schnabla” naszym nieśmiałym zamierzeniem było zorganizowanie nowego wydarzenia artystycznego w Nowogrodźcu. W najodważniejszych marzeniach nikt z nas nie przypuszczał, że każda kolejna edycja będzie z jednej strony karmić głód wynikający z artystycznych potrzeb regionu, a z drugiej rozbudzać apetyty na znacznie więcej. Ten fakt wzmacniał nas w przekonaniu, że powinniśmy decydować o kontynuacji Festiwalu, poszukując nowych form artystycznego wyrazu i dążyć do nieustającego rozwoju. Stąd patrząc na minione edycje zauważyć można wachlarz różnorodnych wydarzeń, które mieniły się nieraz egzotycznymi, a nieraz rodzimymi muzycznymi barwami. Zawsze przyświecał nam jeden cel – satysfakcja. Mam tu na myśli zadowolenie i spełnienie wszystkich – Publiczności, Artystów i nas, organizatorów. W moim przekonaniu radość z kolejnych odsłon schnablowskiego święta rekompensowała nam bezgraniczne poświęcenie towarzyszące przygotowaniom festiwalowych edycji.

Z wielką zatem satysfakcją i poczuciem dumy cieszymy się, że w 100. Rocznicę Odzyskania Niepodległości przez naszą Ojczyznę, możemy wspólnie przeżyć wydarzenia X Jubileuszowego Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego „Muzyka u J. I. Schnabla” w gronie znakomitych Artystów oraz wspaniałej Publiczności.

Robert Relich

Burmistrz Nowogrodźca

Szanowni Państwo! Drodzy Melomani!

Międzynarodowy Festiwal Muzyczny „Muzyka u J. I. Schnabla” obchodzi w tym roku swoją 10. jubileuszową edycję. Zamysłem organizatorów jest propagowanie wartości tradycji historycznych i przywiązania do ziemi ojczystej, poprzez kultywowanie kultury muzycznej regionu, popularyzowanie na całym świecie twórczości Józefa Ignacego Schnabla oraz innych kompozytorów śląskich.

Co roku w maju, a tym razem wyjątkowo we wrześniu, Nowogrodziec staje się epicentrum kulturalnych wydarzeń w regionie. Fenomenalne i zróżnicowane koncerty, interesujące spektakle, spotkania z ciekawymi osobami, pouczające wykłady, warsztaty i inne godne uwagi projekty stały się symbolami identyfikującymi nowogrodzieckie muzyczne święto na tle artystycznych propozycji Dolnego Śląska. Podczas tych kilku dni każdy z miłośników muzyki może znaleźć coś interesującego dla siebie. Niewątpliwie jest to kulturalne święto naszej Małej Ojczyzny.

Pragnę osobiście podziękować osobom zaangażowanym w tworzenie wszystkich edycji Festiwalu, Dyrektorom artystycznym, w szczególności dr Aleksandrze Pijarowskiej oraz Patronom i Przyjaciołom Festiwalu, Przedstawicielom licznych organizacji i instytucji współorganizujących i wspierających Festiwal oraz oczywiście moim Współpracownikom.

Największym z sukcesów, jaki przez te lata udało nam się osiągnąć w ramach Festiwalu jest liczna, wspańska i wrażliwa muzycznie Publiczność. To Państwo, długimi i spontanicznymi brawami, doceniają występy zaproszonych Artystów, co roku dając nam powody do dumy i swoją obecnością udowadniając, że Międzynarodowy Festiwal Muzyczny „Muzyka u J. I. Schnabla” jest potrzebny i warto go organizować.

Oczekując na Państwa przybycie, łączę wyrazy szacunku

Eliza Szwed

Dyrektor Festiwalu

Drodzy Melomani, Mili Państwo,

czas biegnie szybko. Przychodzą w życiu chwile, gdy doświadczamy tego faktu z podwójną mocą. Moim zdaniem znajdujemy się dziś przed jednym z takich momentów. Po raz dziesiąty Nowogrodziec staje się miastem muzyki, w którym rozbrzmiewające dźwięki i oklaski Melomanów wydają się być słyszalne daleko poza jego granice.

Dziesiątka – liczba oznaczająca spełnienie, całość, domknięcie się cyklu. Nieprzypadkowo na Górze Syon Mojżesz otrzymał 10 przykazań wyrytych ręką Boga, nie bez powodu liczymy do dziesięciu, żeby się uspokoić. Dekady odmierzają nasze życie. Coś się kończy, coś zaczyna. Liczba ta jest więc finałem samym w sobie, a zarazem nowym punktem startu. Za nami zostają zatem piękne lata, bogate we wspaniałe artystyczne doświadczenia, obfitujące we wzruszenia i muzyczne fascynacje. Lwia ich część to okres, podczas którego nawiązałam przyjaźnie nie tylko z naszymi Gośćmi, ale przede wszystkim z Melomanami. Państwa uśmiechy, gdy widzieliśmy się po raz kolejny podczas festiwalowych edycji, wynagradzały mi za każdym razem wszelkie trudy związane z organizacją tego przedsięwzięcia. Czułam się tu nie tylko akceptowana, ale po prostu jak u siebie, jak w domu. I za to Państwu w tym miejscu pragnę gorąco podziękować.

Nie sposób nie wspomnieć o tych, którzy czuwali nad stroną artystyczną Festiwalu przede mną. Byli to Mariusz Monczak oraz Piotr Rojek, dzięki zaproszeniu którego pojawiłam się pierwszy raz w Nowogrodzcu w 2012 roku, wtedy jeszcze w roli prelegenta. Na każdym kroku staram się także zawsze wyraźnie podkreślać, że nie byłabym w stanie zrealizować moich artystycznych wizji, gdyby nie dwie osoby. Pierwszą z nich jest Pan Burmistrz – Robert Relich. To wyjątkowy Człowiek, wrażliwy na piękno sztuki, otwarty, odważny i śmiały. Drugą jest oczywiście Pani Dyrektor Eliza Szwed, którą bez wahania po tych wspólnych latach mogę nazwać Przyjaciółką. Bez Jej pracowitości, zaangażowania, poświęcenia, zwyczajnie nie dałabym rady.

Przed nami nowe otwarcie. Festiwal staje się powoli „nastolatkiem” – to zobowiązuje. Dojrzewa, dorasta, zmienia optykę, śmiało wyznacza cele i nie boi się ich realizacji. Dziesiąta edycja jest wyjątkowa z kilku względów. Zwiększamy liczbę festiwalowych wydarzeń. Będzie ich tym razem aż siedem. Inaugurujemy cykl koncertów dla dzieci i młodzieży zatytułowany „Studenci dzieciom”. Chcąc podziękować Księdzu Dziekanowi Krzysztofowi Ślabickiemu za wieloletnią gościnę, przekazujemy Mu podarunek w postaci uroczystej oprawy niedzielnej mszy świętej, podczas której w moniuszkowskim repertuarze wystąpi m.in. Chór Środowiskowy „Harmonia” z towarzyszeniem zespołu instrumentalnego. Jubileuszową edycję Festiwalu zwieńczy natomiast bezprecedensowe wydarzenie: widowisko światło – dźwięk *Carmina Burana* Carla Orffa.

Proszę wybaczyć osobisty ton dźwięczący w powyższych akapitach. Wydaje mi się, że w obliczu naszego tegorocznego święta jest on uprawniony i liczę, że spotka się z przychylnością Czytających. Mam nadzieję, że wszystkie propozycje X Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego „Muzyka u J. I. Schnabla” spełnią oczekiwania Melomanów. Głęboko wierzę, że czynnie włączą się Państwo w obchody Jubileuszu.

Aleksandra Pijarowska

Dyrektor artystyczny Festiwalu

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY Muzyka u J. I. Schnabla

W ŚWIETLE KSIĘŻYCA

Kościół pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła
5 września 2018 r., godz. 19:00

Gracjan Szymczak – fortepian

Fryderyk Chopin (1810-1849)

Polonez A-dur op. 40 nr 1
Mazurek a-moll op. 17 nr 4
Mazurek g-moll op. 24 nr 1

Claude Debussy (1862-1918)

Suite bergamasque
Prélude
Menuet
Clair de lune
Passepied

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)

Variations sérieuses op. 54

Gracjan Szymczak

Ukończył wrocławską Akademię Muzyczną w klasach profesorów: Grzegorza Kurzyńskiego (fortepian), Lidii Grzanki-Urbaniak (wolonczela) oraz Marka Pijarowskiego (dyrygentura), otrzymując dyplom z wyróżnieniem w każdej specjalności. W 2012 roku uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych.

Jest laureatem kilkudziesięciu ogólnopolskich festiwali muzycznych oraz ponad 40. krajowych i międzynarodowych konkursów pianistycznych. Otrzymał m.in.: Nagrodę Specjalną „dla pianisty wyróżniającego się muzykalnością” na XV Międzynarodowym Konkursie im. Fryderyka Chopina w Warszawie (2005), Grand Prix na XIII Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Miłosa Magina (Paryż 2009) oraz III nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim (Canberra, Australia 2011).

Był wielokrotnym stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydenta Wrocławia oraz Fundacji Piotra Klera. Nagrywał dla Polskiego Radia oraz TVP. Posiada w swoim dorobku artystycznym 6 płyt CD. Prowadzi ożywioną działalność koncertową. Występował w wielu miastach Polski oraz w Niemczech, Szkocji, Norwegii, Czechach, Austrii, Francji, Włoszech, Turcji, Szwecji, Chinach oraz Australii.

W roku 2012 rozpoczął pracę na swojej macierzystej uczelni, na której od 2015 roku zatrudniony jest na stanowisku adiunkta. Jako pedagog często zapraszany jest do prowadzenia kursów pianistycznych, a także do zasiadania w jury konkursów pianistycznych.

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY Muzyka u J. I. Schnabla

STUDENCI DZIECIOM

Aula Szkoły Podstawowej im. Bolesława Chrobrego
6 września 2018 r., godz. 10:00 i 12:00

Dyrygent, kierownik artystyczny
Ewa Gądek-Rosiak

Tomasz Marut – fortepian

Stanisław Tomaszewski – fortepian

Ewelina Korczakowska – skrzypce

Dominika Luteńko – skrzypce

Małgorzata Szczepanowska – altówka

Anna Marszałek – wolonczela

Paweł Wołkowski – kontrabas

Katarzyna Misiek – flet

Magdalena Sapalska – klarnet

Mateusz Bednarczyk – perkusja

Aktorzy

Karolina Krawiec

Michał Kosela

Wizualizacje

Amadeusz Nosal

Camille Saint-Saëns (1835-1921)
Karnawał zwierząt

Wstęp i marsz królewski Iwa

Kury i koguty

Kułany

Żółwie

Słoń

Kangury

Akwarium

Osobistości z długimi uszami

Kukułka w głębi lasu

Ptaszarnia

Pianiści

Skamieliny

Łabędź

Finał

Drodzy Młodzi Melomani,

„Fantazja zoologiczna” pt. *Karnawał zwierząt* Camille’a Saint-Saënsa, to propozycja przygotowana specjalnie dla Was przez Studentów i Absolwentów uczelni muzycznych oraz Artystów Teatru Dramatycznego w Wałbrzychu. Będziecie uczestnikami niezwyklej podróży, którą rozpocznie *Wstęp i marsz królewski lwa*. Staniecie zatem oko w oko z władcą pustyni, potem podglądnięcie gładzące *Kury i koguty*, a także spróbowanie dogonić mknące w szalonym tempie osły azjatyckie (*Kułany*). Gdy już złapie Was zadyszka, będziecie mogli odpocząć przy powolnych *Żółwiach* i równie ociężałym *Stoniem*, ale tylko przez chwilę! Za moment do zabawy zaproszą Was bowiem skaczące *Kangury*, a następnie figlarnie rybki w *Akwarium*, które odśpioną słuchaczom swój podwodny świat. Od rybek odwróć jednak uwagę *Osobistości z długimi uszami*, które z pewnością doskonale rozpoznacie już po pierwszych dźwiękach. Głos *Kukułki* w *głębi lasu* przypomni Wam wesołe wędrowniki wśród drzew, a inne kolorowe ptaki dadzą popis wokalny w *Ptaszarni*. Następnie przyjdzie czas na początkujących *Pianistów*... czy to także jakiś osobny gatunek? Hmm... Przeniesiecie się następnie do minionych epok geologicznych i odkryjecie *Skamieliny*, dość wesołe jak na dawno wymarłe organizmy. Potem zaniemówicie! Wpłyńcie piękny, dostojny i zapierający dech w piersiach *Łabędź*, czy Waszym zdaniem to on jest gwiazdą całego *Karnawału*? Nawet jeśli tak, to pozostałe zwierzęta nie dadzą o sobie zapomnieć. Powrócą podczas *Finału*, radosne, kolorowe i wyjątkowe. Pokażą się raz jeszcze w pełnej krasie i pożegnają ze słuchaczami machając na do widzenia.

Zwierzęta z *Karnawału* nie mogłyby być ożywione, gdyby nie wspaniali Artysci, którzy wystąpią w przedsięwzięciu *Studenti dzieciom*. Każdy z nich zadba o to, żeby jak najlepiej zaprezentować naszych przyjaciół z zoo. Muzycznymi przewodnikami będą dwaj pianiści: Tomasz Marut i Stanisław Tomaszewski. Młodzi, uśmiechnięci i przesympatyczni laureaci wielu konkursów, występujący z powodzeniem na polskich i zagranicznych estradach. Mają trudne zadanie. To oni wchodzi w skórę niemal każdego ze zwierzątek, żeby oddać ich cechy charakterystyczne. A to niełatwa rzecz — raz być dostojnym lwem, po to żeby za chwilę stać się galopującym kułanem czy flegmatycznym żółwiem. Dodatkowo, cechując ich niemałe umiejętności komiczne. Obaj grają rewelacyjnie, a we fragmencie zatytułowanym *Pianiści* muszą udawać dopiero co uczących się klawiatury laików. To jest sztuka! Inni muzycy także dwoją się i troją — skrzypaczki Ewelina Korczakowska i Dominika Luteńko, a także altowiolistka Małgorzata Szczepanowska dzielnie towarzyszą prawie wszystkim zwierzętom, znosząc ich figle i humory. Panie studiowały między innymi zagranicą, świetnie znają języki obce, co pozwala im porozumieć się z każdym najdziwniejszym gatunkiem naszych karnawałowych zwierzątek! Wiolonczelistka Anna Marszałek z dumą interpretuje *Łabędzia*. Wie, że to przepiękny ptak, dlatego sama mając doświadczenie na światowych estradach, umie zaprezentować jego wdzięk i klasę. Paweł Wołkowski — kontrabasista, chociaż jest *Słoniem*, to na instrumencie gra z wielkim kunsztem i lekkością, godną studenta profilu wirtuozowskiego, na jakim przecież studiuje. Flet w rękach Katarzyny Misiek skrzy się w *Akwarium* jak złote rybki i świergocze w *Ptaszarni*, a sama instrumentalistka pokazuje w Państwowej Szkole

Muzycznej w Głogowie swoim uczniom, jak grać tak błyskotliwie jak ona. Ptasia rola przypadła także Magdalenie Sapalskiej. To ona jest klanetową *Kukułką*, a także słyszymy ją wyrażać nie w *Kurach* i *kogutach*. Jeśli ktoś chciałby usłyszeć Panią Magdę w innym, nie skrzydlatym repertuarze, to proszę sprawdzać w Internecie, ponieważ jest bardzo aktywna i bierze udział w wielu ciekawych muzycznych projektach. *Skamieliny* ożywi natomiast za sprawą ksylofonu Mateusz Bednarczyk, którego możemy spotkać na co dzień w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, chyba że akurat jest na kolejnym konkursie, który właśnie wygrywa...

Mamy dla Was jeszcze niespodziankę! Zwierzęta zostaną odmalowane nie tylko za sprawą dźwięków. Wystąpią także Aktorzy: Karolina Krawiec i Michał Kosela, którzy powiedzą o nich co nieco. Pełni pozytywnej energii, lubią grać dla młodszej publiczności i trochę się wygłupiać. A Pani Karolina lubi dodatkowo kolor niebieski i zielony. Zobaczmy też naszych przyjaciół z zoo na ekranie, a stanie się to za sprawą Amadeusza Nasala. To właśnie ten Pan specjalnie siedział przy komputerze, żeby przygotować dla Was interesujące wizualizacje. Pan Amadeusz jest przykładem na to, że przy komputerze można robić dużo pożytecznych i pięknych rzeczy, nie tylko grać w gry. Gdyby grał w gry, to nie współpracowałby ze wszystkimi teatrami w Polsce. A tak właśnie jest.

Przedsięwzięcie *Studenti dzieciom* ma swojego szefa. Jest nim Ewa Gądek-Rosiak, która jeszcze studiuje, ale już może się pochwalić wieloma różnymi osiągnięciami. Jest dyrygentem, a kobiet dyrygentów nie ma zbyt dużo. To bardzo trudna praca, trzeba mieć dużo siły i pomysłów w głowie. Pani Ewa ma i jedno, i drugie. Dodatkowo, komponuje muzykę do spektakli teatralnych. Do tego nie potrzeba krzepy, ale wyobraźni jak najbardziej. Pani Ewy wszyscy się słuchają — Aktorzy, Muzycy, Pan Amadeusz i całe zoo pewnie też.

Karol Halka, lat 6

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY Muzyka u J. I. Schnabla

SCHNABEL W AMERYCE

Kościół pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła
6 września 2018 r., godz. 19:00

Błażej Sudnikowicz – gitara

Moyzes Quartet

Josef Horváth – I skrzypce

Fratinšek Török – II skrzypce

Alexander Lakatoš – altówka

Ján Slávik – wiolonczela

René Eespere (*1953) – *Evocatio* na gitarę solo

Joseph Ignaz Schnabel (1767-1831) – Kwintet C-dur na gitarę i kwartet smyczkowy

Larghetto-Allegro

Larghetto

Menuetto (Allegro moderato)

Rondo (Allegro)

Antonín Dvořák (1841-1904) – Kwartet F-dur op. 96 nr 12 „Amerykański”

Allegro ma non troppo

Lento

Molto vivace

Finale: vivace ma non troppo

Moyzes Quartet

Od momentu powstania w 1975 roku, *Moyzes Quartet* stał się jednym z wiodących zespołów kameralnych na Słowacji. Jego Członkowie są absolwentami prestiżowej Akademii Muzyki i Sztuki Dramatycznej w Bratysławie, a także Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu. Obie uczelnie ukończyli w klasach znamienitych profesorów, takich jak: Tibor Gašparek, Franz Samohyl czy Günter Pichler. Jeszcze podczas studiów Muzycy zostali laureatami kilku istotnych konkursów zespołów kameralnych, zarówno krajowych jak i międzynarodowych. W 2000 roku otrzymali nagrodę im. Frisco Kafendy, a także nagrodę słowackiej krytyki muzycznej.

Kwartet z sukcesami reprezentował słowacką kulturę muzyczną w niemal wszystkich europejskich krajach, a także poza naszym kontynentem: w Japonii, Kanadzie, Korei Południowej, na Kubie, w Indiach, Maroku oraz USA. Ponadto *Moyzes Quartet* był etatowym zespołem Filharmonii Słowackiej (1986-2005), miasta Modra (2006-2007), a obecnie reprezentuje miejscowość Skalica (od 2008 roku). W ostatnim czasie Artyści gościli na znamienitych czeskich i słowackich festiwalach, takich jak *Praska Wiosna*, *Melas-Étos*, *Festiwal Nowej Muzyki Słowackiej*, *Bratysławska Wiosna Muzyczna*,

Festiwal Muzyczny w Brnie, a także w Austrii, Belgii, Danii, Francji, Italii, Luksemburgu, Niemczech, Słowenii, USA oraz na Wyspach Owczych.

Repertuar *Moyzes Quartet* obejmuje dzieła wszystkich epok, w tym współczesne słowackie kompozycje, których Zespół nierzadko jest dedykantem.

Artyści wydali ponad 30 płyt CD, a także nagrywali dla słowackiego radia i zagranicznych rozgłośni.

Błażej Sudnikowicz

Jeden z najwybitniejszych gitarzystów polskich młodego pokolenia. Urodził się w 1990 roku w Wałcu. Jest absolwentem Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie gitary dr. hab. Marcina Dylli. Studia zwieńczył Medalem „Primus Inter Pares” dla najlepszego absolwenta roku 2015 za wybitne osiągnięcia artystyczne i naukowe oraz celującą ocenę ukończenia studiów. Od października 2015 roku jest doktorantem studiów stacjonarnych w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach pod kierunkiem opiekuna naukowo-artystycznego prof. zw. dr hab. Aliny Gruski.

Jest laureatem międzynarodowych konkursów gitarowych w Polsce, Niemczech, Czechach, Austrii, Włoszech, Holandii i Hiszpanii. Od 2014 roku wraz z gitarzystką Justyną Sobczak współtworzy duet gitarowy *Sedina Duo*. W 2015 roku duet otrzymał tytuł „Most Distinguished Musicians” oraz „Debussy Special Mention” w ramach Międzynarodowego Konkursu „IBLA Grand Prize” w Ragusie (Włochy).

Za swoją działalność artystyczną był nagradzany takimi wyróżnieniami, jak: Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda

Polska” (2015), Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2014), Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2012-2015), Stypendium Rektora dla najlepszych studentów Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach (2011-2016), Stypendium Prezydenta Miasta Szczecina (2008-2009), Nagroda Prezydenta Miasta Piły (2005). W latach 2005-2010 był uczestnikiem programu pomocy wybitnie uzdolnionym prowadzonego przez Krajowy Fundusz na Rzecz Dzieci.

Błażej Sudnikowicz jest współorganizatorem Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Artystycznej „Gitara jako instrument solowy oraz w kameralistyce” i odbywającego się w jej ramach Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Od 2016 roku pracuje na stanowisku asystenta w Katedrze Gitary i Harfy Akademii Muzycznej w Katowicach.

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY Muzyka u J. I. Schnabla

WIRTUOZ I KRÓLEWSKI INSTRUMENT

Kościół pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła
7 września 2018 r., godz. 19:00

Gerhard Weinberger – organy

Ferenc Liszt (1811-1886)

Wariacje na temat basso continuo z kantaty
„Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen” Johanna Sebastiana Bacha

Max Reger (1873-1916)

Ave Maria op. 80 nr 5

Karl Walter (1892-1983)
Josef Renner (1868-1934)

Hymny maryjne
Temat z wariacjami op. 58

Gerhard Weinberger (*1948)

Improwizacje na tematy z polskich pieśni religijnych i patriotycznych

F. Liszt

Preludium i fuga na temat B-A-C-H

Gerhard Weinberger

Studiował organy oraz muzykę kościelną u Franza Lehrndorfera w Hochschule für Musik und Theater w Monachium. W 1971 roku zdobył drugą nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Organowej, zorganizowanym przez Deutschen Rundfunkanstalten (ARD).

W 1974 roku został zatrudniony w macierzystej uczelni na stanowisku docenta. W wieku 29 lat otrzymał tytuł profesora sztuk muzycznych. Od 1983 roku pracuje na stanowisku profesora w Hochschule für Musik in Detmold (Niemcy).

Jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk oraz dyrektorem Towarzystwa Bachowskiego (Neue Bachgesellschaft) w Lipsku.

Prowadzi aktywne życie koncertowe w kraju i zagranicą. Repertuar Gerharda Weinbergera jest bardzo szeroki i obejmuje muzykę od baroku do XX wieku. Artysta nagrał wiele płyt, w tym wszystkie dzieła Johanna Sebastiana Bacha, na historycznych organach barokowych. Jako pierwszy dokonał fonograficznej rejestracji kompletu dzieł organowych Johanna Ludwika Krebsa i Roberta Schumanna. Jest ponadto współautorem książki zatytułowanej *Interpretacja muzyki organowej J. S. Bacha*, a także jurorem konkursów organowych na całym świecie.

W 2000 roku Organista otrzymał prestiżową nagrodę niemieckich krytyków muzycznych.

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY

Muzyka u J. I. Schnabla

IDEALNIE WSPÓŁBRZMIĄCY

Kościół pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła

8 września 2018 r., godz. 19:00

AFFABRE (CONCINUI) – The Chamber Singers

Robert Hylla kontratenor | Leszek Marciniak kontratenor | Przemysław Czekala tenor
Piotr Lewandowski baryton | Piotr Dziurla bas | Artur Hoffmann bas

Fryderyk Chopin (1810-1849)

Hulanka
Nokturn cis-moll op. 27 nr 1

Stanisław Moniuszko (1819-1872)

Prząśniczka
Pieśń wieczorna
Moniuszko nie taki straszny...

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Cztery pory roku
Zima, cz. II

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

II Suita orkiestrowa h-moll BWV 1067
Badinerie

Gioacchino Rossini (1792-1868)

Duet kotów

Jerzy Petersburski (1895-1979)

Tango milonga

Henryk Wars (1902-1977)

Nie zapomnisz mnie

Mieczysław Fogg (1901-1990)

Jesienne róże – medley

H. Wars

Umówiłem się z nią na dziewiątą

Freddie Mercury (1946-1991)

Crazy Little Thing Called Love

Ben E. King (1938-2015)

Stand by Me

John Lennon (1940-1980) /Paul McCartney (*1942)

All My Loving

Gene Pitney (1940-2006)

Hello Mary Lou

AFFABRE (CONCINUI) – The Chamber Singers

Znakomity Zespół wokalny śpiewający *a cappella*, założony w 1983 roku w Poznaniu. Jego Członkowie są wychowankami dwóch znanych poznańskich chórów chłopięco-męskich: Stefana Stuligrosza i Jerzego Kurczewskiego.

Affabre koncertuje w największych ośrodkach kulturalnych kraju, a także poza jego granicami, goszcząc na scenach i estradach takich krajów, jak: Algieria, Anglia, Austria, Belgia, Białoruś, Chiny, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Hiszpania, Holandia, Japonia, Kanada, Korea Płd., Liban, Niemcy, Rosja, Stany Zjednoczone, Szkocja, Szwajcaria, Tajwan, Turcja, Ukraina, Watykan, Włochy. Zespół inaugurował *Tarnowski Tydzień Talentów*, *Poznańską Wiosnę Muzyczną*, *Festiwal Muzyki w Łańcut*, Międzynarodowy Festiwal *Wrocławia Cantans*. Występował podczas wielu festiwali muzycznych w Polsce i za granicą m.in. na Festiwalach *Al Bustan* w Libanie oraz *Schleswig-Holstein* w Niemczech. Był gościem *Dni Sztuki Wokalne* im. *Ady Sari* w Nowym Sączu, a także wielokrotnie *Festiwalu Gwiazd* w Międzyzdrojach. W 2008 roku zaprezentował się natomiast na Festiwalu w Edynburgu (Szkocja), gdzie jako jeden z nielicznych wykonawców zdobył najwyższą notę przyznawaną przez recenzentów festiwalowych. Artyści reprezentowali ponadto kraj na Światowych Wystawach EXPO w Sewilli, Hanowerze i w Aichi, podczas Festiwalu Kultury Polskiej na Tajwanie, Tygodniach Kultury Polskiej w Pekinie i Algierze, na Światowym Forum Ekonomicznym w Davos oraz na koncertach podczas Igrzysk Olimpijskich w Atlancie.

SKŁAD ZESPOŁU

Robert Hylla – kontratenor
Leszek Marciniak – kontratenor
Przemysław Czekala – tenor
Piotr Lewandowski – baryton
Piotr Dziurla – bas
Artur Hoffmann – bas

W 1988 roku Zespół został laureatem Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w Gorycji (Włochy) w kategorii zespołów kameralnych, a w 1994 laureatem II nagrody XLII Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w Arezzo (Włochy). W 1987 roku redakcja „Głosu Wielkopolskiego” przyznała Muzykom medal Młodej Sztuki.

Affabre zarejestrował wiele programów radiowych i telewizyjnych dla stacji polskich i zagranicznych. W 1991 roku nagrał pierwszą płytę kompaktową z muzyką polskiego renesansu dla francuskiego dystrybutora Harmonia Mundi, wysoko ocenioną przez krytyków specjalistycznego miesięcznika „Diapason”. Od tego momentu powstają kolejne płyty (CD i DVD) z repertuarem obejmującym ponad 300 utworów, począwszy od muzyki renesansu po muzykę współczesną, kołędy polskie i różnych narodów oraz żarty muzyczne i utwory orkiestrowe – ze znakomitą imitacją instrumentów muzycznych. Dużą część repertuaru *Affabre Concinui* stanowią przeboje rozrywkowe XX wieku. Świetnie zaaranżowane, wiernie oddają klimat oryginalnych wykonań z lat 50., 60., 70. i entuzjastycznie przyjmowane są przez publiczność podczas koncertów Zespołu.

Określenie *affabre concinui* wywodzi się z łaciny i oznacza „idealnie współbrzmieć”, co jest artystycznym credo Zespołu.

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY Muzyka u J. I. Schnabla

UROCZYSTA OPRAWA MSZY ŚWIĘTEJ

Kościół pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła
9 września 2018 r., godz. 10:30

Chór Środowiskowy *Harmonia* – przygotowanie Chóru Antonina Zakrzewskiego
Kameralny Chór Politechniki Wrocławskiej – przygotowanie Chóru Anna Sipak
Dyrygent, kierownik artystyczny – Anna Sipak

Stanisław Moniuszko (1819-1872) Msza łacińska Es-dur
Kyrie
Gloria
Sanctus
Benedictus
Agnus Dei

I skrzypce
Paulina Bujok
Katarzyna Kozak
Alicja Bezdzieczek

II skrzypce
Agata Serafin
Aleksandra Akulowicz
Agnieszka Rusiecka

altówki
Dominika Garncarz
Dominika Głowacka

wiolonczele
Anna Marszałek
Michał Bień

kontrabas
Aneta Paneth

Anna Sipak

Dyrygentka pochodząca z Wrocławia. Jest absolwentką Wydziału Sztuki Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie oraz Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Debiutowała w 2012 roku, prowadząc koncert Chóru Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej na scenie tejże instytucji. W roli dyrygenta występowała m.in. na estradach Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej, Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu, Opery Wrocławskiej oraz w Auli Leopoldinum i Oratorium Marianum Uniwersytetu Wrocławskiego.

W latach 2013-2015 była związana z Chórem Kameralnym Politechniki Wrocławskiej *Consonanza*, gdzie aktywnie działała w roli chórzysty i asystenta dyrygenta. W roku 2015 pełniła funkcję dyrygenta wrocławskiego chóru kameralnego *Ostinato*. Rok później była jednym z dyrygentów przygotowujących połączone zespoły Akademickiego Chóru Politechniki Wrocławskiej i Kameralnego Chóru Politechniki Wrocławskiej do spektakularnego koncertu w ramach programu *Singing Europe* – „Wrocław Europejska Stolica Kultury 2016”.

Współpracuje z Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu, prowadząc w ramach programu Akademia Chóralna chór dziecięcy *Dolnośląskie Nutki*. Kieruje również żeńskim chórem *Con Amore* działającym przy radzie osiedla Maślice, z którym czynnie koncertuje we Wrocławiu w ramach popularyzacji i umuzykalniania osób starszych.

Jest szefem artystycznym Kameralnego Chóru Politechniki Wrocławskiej, z którym brała udział m.in. w superwidowisku operowym *Hiszpańska noc z Carmen* – *Zarzuela show* organizowanym przez Operę Wrocławską w ramach programu „Wrocław Europejska Stolica Kultury 2016”.

Antonina Zakrzewska

Jest absolwentką Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze na kierunku muzyka. Przez 38 lat pracowała jako nauczyciel wychowania muzycznego w Szkole Podstawowej, a następnie w Gimnazjum w Nowogrodzcu. W tym czasie opiekowała się wieloma artystycznie uzdolnionymi uczniami, zrzeszając ich w chóry, zespoły wokalnych i instrumentalnych, a także dziecięcych zespołów piosenki i ruchu. Wspólnie z młodzieżą zajmowała czołowe lokaty na wojewódzkich oraz międzywojewódzkich konkursach i przeglądach, tym samym nie tylko promując Nowogrodziec, ale i umacniając dobrą opinię i niosąc sławę szkołom, które reprezentowała.

Od wielu lat z niesłabnącym zaangażowaniem uczestniczyła w kolejnych edycjach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy w Nowogrodzcu, będąc inicjatorem WOŚP w lokalnym środowisku. Działalność organizacyjna Antoniny Zakrzewskiej prowadzona była wielotorowo. Przez 10 lat organizowała w Szkole Podstawowej imprezy artystyczne: Szkolną Mini Listę Przebojów oraz Szkolny Konkurs Piosenki. Oba wydarzenia przyciągnęły pokaźną liczbę uczniów. Pracując w nowogrodzieckim gimnazjum powołała do życia przedsięwzięcie „Artyści są wśród nas”, stwarzając uczniom pole do rozwijania różnorodnych uzdolnień. Ważnym aspektem aktywności Antoniny Zakrzewskiej jest Społeczne Ognisko Muzyczne, którego od 20 lat jest dyrektorem. Uczniowie SOM pod jej opieką biorą udział we wszystkich imprezach środowiskowych.

Antonina Zakrzewska od 16 lat prowadzi w Nowogrodzcu Chór Środowiskowy *Harmonia*. Zespół uczestniczy w przeglądach, prezentacjach i festiwalach regionalnych oraz ogólnopolskich dla chórów amatorskich, godnie reprezentując gminę.

Chór Środowiskowy *Harmonia*

Zespół jest członkiem Dolnośląskiego Związku Chórów i Orkiestr. Powstał w 2002 roku z inicjatywy mieszkańców Nowogrodzka, wypełniając w regionie wieloletnią niszę śpiewu chóralnego. Od listopada 2003 roku działa pod patronatem Gminnego Centrum Kultury i Sportu w Nowogrodzcu. Chór liczy 34 członków, którzy są mieszkańcami gminy Nowogrodziec, a nade wszystko entuzjastami śpiewu chóralnego. Zespół prowadzi Antonina Zakrzewska.

Występy Chóru uświetniają wszystkie imprezy i uroczystości zarówno świeckie, jak i kościelne. Repertuar *Harmonii* jest szeroki i obejmuje m.in. pieśni patriotyczne, artystyczne, sakralne oraz koledy. Zespół wielokrotnie uczestniczył w przeglądach, prezentacjach i festiwalach regionalnych oraz ogólnopolskich dla chórów amatorskich. Występował na uroczystościach w ośmiennych miejscowościach i gminach, m.in. podczas *Spotkania Czterech Kultur* czy *Fety Bałkańskiej*.

Długoletnią działalność Chóru nakreślają takie inicjatywy, jak: współpraca z GCKiS podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego *Muzyka u J. I. Schnabla*, cykliczne koncerty w hospicjum, *Kolędowanie na Nowogrodzieckim Rynku*, oprawa muzyczna ważnych uroczystości państwowych i gminnych, a także wszystkich świąt kościelnych.

Wśród wielu konkursowych laurów zdobytych przez Zespół należy wymienić: I miejsce na II Powiatowym Przeglądzie Pieśni Patriotycznych w Bolesławcu (2005), wyróżnienie na III Dolnośląskim Przeglądzie Chórów „Silesia Cantat” w Głogowie (2008), Grand Prix na IX Międzynarodowym Festiwalu Piosenkarzy Dojrzałych *Śpiewający Seniorzy* w Bogatyni (2014) i II miejsce na tym samym Festiwalu w 2016 roku.

Zespół wnosi szczególny wkład w rozwój artystyczny Gminy i Miasta Nowogrodziec, w upowszechnianie i kultywowanie chóralnej muzyki sakralnej, polskiej pieśni narodowej, patriotycznej, przyczyniając się w ten sposób do promocji gminy. W ubiegłym roku Artyści obchodzili jubileusz piętnastolecia swojej działalności.

Kameralny Chór Politechniki Wrocławskiej

Młody zespół założony w 2016 roku z inicjatywy dyrygentki Anny Sipak oraz członków nieistniejącego już chóru kameralnego *Consonanza*. Wśród chórzystów znaleźć można zarówno studentów, absolwentów, pracowników Politechniki Wrocławskiej, jak również osoby niezwiązane z wrocławską uczelnią.

W ciągu niespełna 3 lat działalności Chór zrealizował wiele koncertów we Wrocławiu i na Dolnym Śląsku, m.in. brał udział w superwidowisku operowym *Hiszpańska noc z Carmen* – *Zarzuela show*, zorganizowanym przez Operę Wrocławską w ramach programu „Wrocław Europejska Stolica Kultury 2016”.

W repertuarze Kameralnego Chóru Politechniki Wrocławskiej znajdują się utwory reprezentujące wszystkie epoki oraz style muzyczne. Zespół wykonuje większe dzieła wokально-instrumentalne (m.in. *Requiem* W. A. Mozarta, *Miserere* J. D. Zelenki), chóralną muzykę sakralną oraz świecką, opracowania standardów muzyki rozrywkowej oraz muzykę kompozytorów współczesnych.

Do ostatnich osiągnięć zespołu należy audiowizualne prawykonanie utworu młodego wrocławskiego kompozytora Dawida Dorożyńskiego pt. *Kosmos*. Projekt – zainicjowany przez Mariusza Sibiłę – został zaprezentowany szerokiej publiczności w ramach 16. Ogólnopolskiego Przeglądu Sztuki SURVIVAL (czerwiec 2018).

SOPRANY

Monika Sypniewicz
Justyna Bernaciak
Justyna Mandryka
Monika Stocińska
Agnieszka Nelec

ALTY

Paulina Dutkowiak
Jadwiga Kierepka-Matysiak
Monika Zoubek
Iwona Zoubek
Dorota Dembkowska
Aleksandra Durdyń

TENORY

Dominik Kozłowski
Kuba Maleńczyk
Patrik Dymiński
Wojciech Thomas

BASY

Patrik Suszko
Mikołaj Maciejewski
Mateusz Czyż

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY

Muzyka u J. I. Schnabla

CARMINA BURANA: WIDOWISKO ŚWIATŁO – DŹWIĘK

Scena letnia, boisko przy ul. Łużyckiej

9 września 2018 r., godz. 20:30

Olga Ksenicz – sopran
Piotr Łykowski – kontratenor
Stanisław Kuflyuk – baryton

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu

Chór Politechniki Wrocławskiej
przygotowanie Chóru Małgorzata Sapiecha-Muzioł

Chór Con Brio Szkoły Muzycznej I stopnia im. Grażyny Bacewicz we Wrocławiu
przygotowanie Chóru Małgorzata Podzielny

MAREK PIJAROWSKI – dyrygent

Carl Orff (1895-1982)

Carmina Burana

Fortuna Imperatrix Mundi

1. O Fortuna
2. Fortuna plango vulnera

I Primo vere

3. Veris leta facies
4. Omnia sol temperat
5. Ecce gratum

Uf dem anger

6. Tanz
7. Floret silva nobilis
8. Chramer, gip die varwe mir
9. Reie

Swaz hie gat umbe

Chume, chum, geselle min

Swaz hie gat umbe

10. Were diu werlt alle min

II In taberna

11. Estuans interius
12. Olim lacus colueram,
13. Ego sum abbas
14. In taberna quando sumus

III Cour d'amours

15. Amor volat undique
16. Dies, nox et omnia
17. Stetit puella
18. Circa mea pectora
19. Si puer cum puellula
20. Veni, veni, venias

21. In truitina

22. Tempus es iocundum

23. Dulcissime

Blanziflor et Helena

24. Ave formosissima

Fortuna Imperatrix Mundi

25. O Fortuna

Marek Pijarowski

Jeden z najwybitniejszych polskich dyrygentów, multiinstrumentalista, który opanował grę na fortepianie, skrzypcach, oboju i organach. Studia dyrygenckie (dyplom z wyróżnieniem) odbył we wrocławskiej Akademii Muzycznej w klasie Tadeusza Strugały i uzupełniał je na Międzynarodowych Kursach Muzycznych w Weimarze, pracując pod kierunkiem znakomitego dyrygenta łotewskiego – Arvida Jansonsa. Jako stypendysta rządu austriackiego miał sposobność doskonalić swoje umiejętności w słynnej wiedeńskiej Hochschule für Musik und Darstellende Kunst u prof. Carla Oesterreichera. W tym czasie zetknął się bezpośrednio ze sztuką dyrygencką takich mistrzów batuty, jak: Herbert von Karajan, Leonard Bernstein, Zubin Mehta, Georg Solti czy Claudio Abbado. Pracę etatową rozpoczął w 1974 roku jako asystent dyrygenta Filharmonii Wrocławskiej. W tym samym czasie (będąc najmłodszym uczestnikiem) zdobył I nagrodę oraz nagrodę specjalną Orkiestry Filharmonii Śląskiej na Ogólnopolskim Konkursie Dyrygenckim w Katowicach. Sukces ten zaowocował licznymi zaproszeniami przez czołowe polskie zespoły symfoniczne.

Przez dwadzieścia dwa lata, jako dyrektor naczelny i artystyczny, kierował Filharmonią Wrocławską, w początkowym okresie pełnienia tej funkcji był również odpowiedzialny za organizację Międzynarodowego Festiwalu Oratoryjnego i Kantatowego *Wratislavia Cantans*. Ponadto był dyrektorem artystycznym Festiwalu Polskiej Muzyki Współczesnej we Wrocławiu oraz dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach Zdroju. Współpracował z Filharmonią Krakowską (I dyrygent) oraz Filharmonią Pomorską w Bydgoszczy (stały gościnny dyrygent). W latach 2002-2005 był dyrektorem artystycznym i I dyrygentem Filharmonii im. A. Rubinstein w Łodzi. Obecnie pełni funkcję dyrygenta – szefa Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Poznańskiej.

Od czterdziestu pięciu lat nieprzerwanie prowadzi ożywioną działalność dyrygencką, koncertując ze wszystkimi orkiestrami filharmonicznymi i radiowymi w Polsce. Wielokrotnie występował z polskimi zespołami poza granicami kraju, m.in.: z Filharmonią Narodową (Niemcy), NOPSPR-em (Hiszpania, Francja), Filharmonią Krakowską (Francja), *Sinfonia Varsovia* (Hiszpania), Filharmonią Łódzką (Włochy, Hiszpania) oraz odbył szereg tournée z Filharmonią Wrocławską, w tym: we Francji, Hiszpanii, Holandii, Niemczech, Włoszech. Dokonał wielu archiwalnych nagrań dla potrzeb Polskiego Radia. Był stałym dyrygentem *Eastern Music Festival* w Greensboro oraz *Texas Music Festival* w Houston (USA). Ścisłe współpracuje z Orkiestrą Prezydencką w Ankarze (Turcja). Dyrygował w większości krajów europejskich oraz w Egipcie, Izraelu, Kanadzie, Chinach, USA, Meksyku i Korei Płd.

W 1997 roku z rąk Prezydenta RP otrzymał tytuł profesora sztuk muzycznych. Od wielu lat jako uznany pedagog dyrygentury, związany jest z Akademią Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Jego absolwenci kierują instytucjami muzycznymi w kraju i za granicą. We wrocławskiej uczelni muzycznej pełnił również funkcję prorektora, a obecnie piastuje stanowisko kierownika Katedry Dyrygentury. Jest także profesorem Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie.

Był recenzentem wielu przewodów doktorskich, habilitacyjnych i postępowania o nadanie tytułu profesora sztuk muzycznych, a także recenzentem w postępowaniach o nadanie tytułu doktora honoris causa wybitnym mistrzom batuty, m.in.: T. Strugałę, G. Chmurze, H. Rilingowi, K. Masurowi i S. Skrowaczewskiemu.

Przewodniczył obradom jury Międzynarodowego Przeglądu Młodych Dyrygentów im. W. Lutosławskiego w Białymstoku. Jest również jurorem Konkursu Dyrygenckiego im. G. Fitelberga w Katowicach, a także pomysłodawcą i kierownikiem artystycznym Ogólnopolskiego Konkursu Studentów Dyrygentury im. Adama Kopcińskiego odbywającego się we Wrocławiu.

Za wybitne zasługi dla kultury polskiej został odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze *Gloria Artis*”.

Olga Ksenicz

Absolwentka Wydziału Wokalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, w klasie prof. Piotra Tykowskiego (dyplom z wyróżnieniem), doktor habilitowany w dziedzinie sztuk muzycznych (2014). Obecnie prowadzi klasę śpiewu solowego na macierzystym wydziale.

Śpiewaczka współpracowała jako solistka m. in. z Warszawską Operą Kameralną, na scenie której debiutowała w 2005 roku partią Królowej Nocy w operze *Czarodziejski flet* W. A. Mozarta. Ta sama partia stała się również debiutem sopranistki na scenie szczecińskiej Opery na Zamku w 2007 roku. Wokalistka występowała także na estradach Filharmonii Wrocławskiej, Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze i Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu, koncertowała z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Śląskiej w Katowicach oraz zespołami Filharmonii Częstochowskiej i Filharmonii Koszalińskiej pod kierunkiem takich dyrygentów, jak Marek Pijarowski, Mirosław Jacek Błaszczyk, Jacek Kraszewski, Ruben Silva oraz Jerzy Swoboda. Współpracowała ponadto z Teatrem im. J. Kochanowskiego w Opolu.

Uczestniczyła w licznych kursach interpretacyjnych i mistrzowskich, pracując pod kierunkiem wybitnych artystów oraz pedagogów polskich i zagranicznych, m. in. Ralfa Döringa, Paula Esswooda, prof. Christiane Hampe, Ewy Łżykowskiej (dyplom mistrzowski w roku 2002), Izabelli Kłosińskiej, Ingrid Kremling-Domanski (dyplom mistrzowski w roku 2003, 2005 oraz 2011), prof. Piotra Kusiewicza, prof. Helgi Meyer-Wagner, Jadwigi Romańskiej-Gabrys oraz prof. hc Teresy Żyliš-Gara. Była stypendystką Hochschule für Musik w Kolonii, gdzie pracowała pod kierunkiem uznanej śpiewaczki i zarazem znakomitego pedagoga – prof. Barbary Schlick oraz stypendystką Ministra Kultury. Obecna działalność pedagogiczną wokalistka łączy z regularnym uczestnictwem w kolejnych kursach interpretacyjnych oraz z działalnością koncertową.

Sopranistka nagrała płytę z firmą fonograficzną Musicon (2009), na której dokonała współczesnego prawykonania utworów religijnych Józefa Elsnera. Projekt był realizowany w ramach nowatorskiego projektu „Musica Claramontana” – przywracanie do obiegu muzycznego utworów zachowanych w archiwach muzycznych klasztoru jasnogórskiego.

Olga Ksenicz jest laureatką wielu konkursów. Wśród znaczących osiągnięć należy wymienić wyróżnienie za wykonanie arii barokowej na I Ogólnopolskim Konkursie Sopranowym im. Haliny Halskiej we

foto Anna Wilk

Wrocławiu (2001), wyróżnienie za wykonanie utworów patrona konkursu na II Konkursie Pieśni i Arii im. Karola Kurpińskiego we Włoszakowicach (2002), III nagroda i nagroda specjalna (za wykonanie *Pieśni Roksany* z opery *Król Roger* Karola Szymanowskiego) na VI Międzyuczelnianym Konkursie Muzyki Słowińskiej w Katowicach (2003), finalistka przesłuchań „Concorso Internazionale di canto per IV centenario dell’opera” w Weronie (2007).

Repertuar wokalistki obejmuje utwory od renesansu po współczesność, za szczególnym uwzględnieniem muzyki oratoryjno-kantatowej epoki baroku i klasycyzmu, zwłaszcza włosko- i niemieckojęzycznego kręgu kulturowego (twórczość m. in. C. Monteverdiego, A. Scarlatti, G. B. Pergolesiego, A. Vivaldiego, G. F. Haendla, J. S. Bacha, J. Haydna, W. A. Mozarta).

Piotr Łykowski

Jeden z najbardziej znanych polskich kontratenorów. W latach 1970-1988 był chórzystą *Poznańskich Słowików* Stefana Stuligrosa. W roku 1989 ukończył z wyróżnieniem Wydział Wokalny Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie śpiewu prof. Eugeniusza Sząsiadka.

Na III Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu (1988) zdobył I nagrodę i trzy wyróżnienia specjalne (m.in. za wirtuozerię). Doskonalił swe umiejętności na wielu kursach interpretacyjnych i mistrzowskich w kraju i za granicą.

Ma na swym koncie ponad 1000 występów solowych w całej niemal Europie, także na międzynarodowych festiwalach muzycznych. Zgodnie z typem swego głosu specjalizuje się w wykonawstwie muzyki baroku, głównie kantatowo-oratoryjnej. Ma w swoim repertuarze około 150 takich partii — od wczesnobarokowych koncertów wokalnych i pasji, do *Stabat Mater* Arvo Pärta. Współpracował i współpracuje z wieloma solistami i zespołami muzyki dawnej, orkiestrami kameralnymi i filharmoniami.

Jest również cenionym artystą scen operowych. Brał udział m.in. w polskich premierach scenicznych oper: Claudio Monteverdiego — *Orfeusz*, *Powrót Ulisessa*, *Koronacja Poppei* oraz *Raju Utracone*go Krzysztofa Pendereckiego, *Iwony*, *księżniczki Burgunda* Zygmunta Krauzego, *Echnatona* Philippa Glassa, *Potopu* Igora Strawińskiego, *Zagubionej autostrady* Olgi Neuwirth, *Immanuela* Kanta Leszka Możdżera, a także musicalu *Sweeney Todd* Stephena Sondheim.

Zrealizował wiele nagrań radiowych, telewizyjnych i płytowych (m.in. *Mesjasza* Haendla, *Euridice* Periego, *Stabat Mater* Bononcini). Jest prawykonawcą muzyki Zbigniewa Preisnera do filmu *De Aegypto* oraz *Requiem dla Mojego Przyjaciela*.

Piotr Łykowski działa również na niwie pedagogicznej. Jest nauczycielem śpiewu solowego we wrocławskiej Akademii Muzycznej oraz w PSM II stopnia we Wrocławiu. Od wielu lat prezentuje swe referaty i prowadzi zajęcia seminaryjne na kursach interpretacyjnych, jest również zapraszany jako juror międzynarodowych i krajowych konkursów wokalnych. Od kilkunastu lat kieruje Kursem Interpretacji Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej we Wrocławiu.

W roku 2004 z rąk Prezydenta RP otrzymał tytuł profesora sztuk muzycznych.

Od września 2013 jest Prezesem Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Śpiewu.

Odpowiedzialne stanowiska we władzach Wydziału Wokalnego Akademii Muzycznej we Wrocławiu piastuje od roku 2000. Był Kierownikiem Katedry Wokalistyki, Dziekanem, Prodziekanem. Na kadencję 2016-2020 został ponownie wybrany Dziekanem Wydziału Wokalnego.

Stanisław Kuflyuk

Wybitny baryton, urodzony w Iwano-Frankowsku (Stanisławów) na Ukrainie, gdzie ukończył Wydział Wokalny na Akademii Sztuki. Jest zdobywcą Grand Prix w konkursie wokalistyki „Sztuka XXI wieku” w Lempolu w Finlandii (2006), III nagrody w Międzynarodowym Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu (2011), Grand Prix i I nagrody Międzynarodowego Konkursu Wokalistyki Operowej im. A. Didura w Bytomiu (2012). Solista współpracuje z najważniejszymi teatrami operowymi i filharmoniami w kraju i za granicą, gdzie śpiewa tytułowe partie w *Eugeniuszu Onieginie* i *Don Giovannim*, Conte di Luna w *Il trovatore*, Markiza Rodrigo di Posa w *Don Carlosie*, Walentego w *Fauście*, Sir Forda w *Falstaffie*, Miecznika w *Strasznym dworze*, Janusza w *Halce*, Marcello w *Cyganerii*, Figara w *Cyruliku sewilskim*, Lorda Ashtona w *Łucji z Lammermoor*, Sharplessa w *Madama Butterfly*, Hrabiego Almavivy w *Weselu Figara*. Bierze udział w wielu festiwalach w kraju i na świecie, m.in.: Letnim Festiwalu Opery Krakowskiej, Bydgoskim Festiwalu Operowym, wrocławskim Festiwalu Oper Współczesnych czy ostatnio *Bregenzer Festspiele* (2014). Od 2015 wykonuje partię Księcia Jeleckiego w *Damie pikowej* na deskach Bolshoi Theatre w Moskwie. Solista rozpoczął współpracę z Teatrem Wielkim — Operą Narodową w Warszawie, gdzie wykonuje partię Miecznika w *Strasznym dworze* S. Moniuszki. W październiku 2017 roku w Filharmonii Narodowej w Warszawie dokonał światowej premiery tytułowej partii opery sakralnej Antona Rubinstein *Mojżesz* wraz z nagraniem CD dla wytwórni Warner Classics.

foto Mariusz Mikołajczyk

Małgorzata Sapiecha-Muzioł

Jest absolwentką Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie dyrygentury symfonicznej prof. dra hab. Marka Pijarowskiego (1998) oraz Wydziału Wychowania Muzycznego tej uczelni, który ukończyła z wyróżnieniem w roku 1993, studiując dyrygenturę w klasie prof. Zofii Urbanyi-Krasnodebskiej.

Jako dyrygent współpracowała z wrocławskim Teatrem Muzycznym „Capitol”, orkiestrami Filharmonii Wrocławskiej, Sudeckiej i Dolnośląskiej, Orkiestrą Kameralną *Wratislavia*, Orkiestrą Kameralną *Ricordanza*, a także chórem *Cantores Minores Wratislavienses*.

Od wielu lat kieruje Akademickim Chórem Politechniki Wrocławskiej, a także Orkiestrą i Chórem Zespołu Szkół Muzycznych im. Stanisława Moniuszki w Wałbrzychu, z którymi to zespołami prowadzi aktywną działalność koncertową w kraju i za granicą. Pełni funkcję dyrektora artystycznego odbywającego się rokrocznie we Wrocławiu Festiwalu Barbórkowego Chórów Akademickich. Jest dyrygentem Polsko-Niemieckiej Młodej Filharmonii — projektu orkiestrowego skupiającego młodzież z całej Polski i Niemiec.

W latach 2015-2017 pełniła funkcję Kuratora Projektu „Akademia Chóralna — Śpiewająca Polska” w Regionie Wrocław i Dolny Śląsk.

Uhonorowana Nagrodą Marszałka Województwa Dolnośląskiego za Wybitne Osiągnięcia w Dziedzinie Kultury „Wena 2013”, Nagrodą „Lew Politechniki Wrocławskiej 2015” przyznaną przez Kolegium Rektorów tej Uczelni, a także nagrodami Dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie.

W swoim dorobku posiada nagrania płytowe: *Requiem* W. A. Mozarta, *Koleśda się niesie* G. Pstrokońskiej-Nawratil, *Muzyka symfoniczna z Polsko-Niemiecką Młodą Filharmonią* oraz *A cappella, Dzieciątko się narodziło* i *Pater noster* z Akademickim Chórem Politechniki Wrocławskiej.

Akademicki Chór Politechniki Wrocławskiej

Chór istnieje od prawie 50 lat, początkowo jako niewielki zespół śpiewaczy na Wydziale Górniczym, powiększając się w miarę napływu studentów z innych wydziałów oraz różnych szkół wyższych Wrocławia.

Zróżnicowany repertuar Chóru obejmuje wiele rodzajów, gatunków i stylów, począwszy od muzyki dawnej po współczesną, utwory kompozytorów polskich i zagranicznych, wykonywane zarówno *a cappella*, jak i z udziałem orkiestr symfonicznych oraz solistów w ramach wielkich form wokalno-instrumentalnych, oper i musicali.

W swoim dorobku posiada nagrania telewizyjne i płytowe. Współpracuje z wieloma dyrygentami, instytucjami kultury i festiwalami, wykonując bogaty repertuar muzyki oratoryjnej i operowej, m.in.: *Requiem* i *Mszę koronacyjną* W. A. Mozarta, *Stworzenie świata* J. Haydna, *Carmina Burana* C. Orffa, *Requiem* J. Ruttera, *Nabucco* G. Verdiego, *Fausta* Ch. Gounoda. Od 1974 roku jest organizatorem Festiwalu Barbórkowego Chórów Akademickich we Wrocławiu.

Chór jest laureatem kilkudziesięciu nagród, wyróżnień i medali na licznych festiwalach i konkursach muzycznych w Polsce oraz niemal w całej Europie. Wśród nich wymienić należy: Grand Prix, Nagroda specjalna studentów Akademii Muzycznej w Krakowie i Nagroda dla najlepszego dyrygenta na I Konkursie Muzyki Sakralnej „Cantate Domino” w Krakowie (2006), Nagroda specjalna „Za innowację i wirtuozerię w interpretacjach utworów” na VIII Międzynarodowym Konkursie Chóralnym w Prijedor, Bośnia i Hercegowina (2008), II miejsce za wykonanie Sardany, Złoty Dyplom za wykonanie pieśni katalońskich, Złoty Dyplom za wykonanie pieśni religijnych, nieoficjalna Nagroda publiczności na I Międzynarodowym Festiwalu i Konkursie Chóralnym w Lloret de Mar w Hiszpanii (2011), Grand Prix oraz Nagroda specjalna za wykonanie pieśni *A kiedy będziesz moją żoną* do słów K. Przerwy-Tetmajera na IX Konkursie Kompozytorskim Pieśni Chóralnej Profesora Lucjana Laprusa w Kaliszu (2014), I nagroda oraz Nagroda specjalna macedońskiego kompozytora Zapro Zaprova za wykonanie jego kompozycji *Bogoradice radujsa* na *Ohrid Choir Festival* (2014), I nagroda w kategorii „Muzyka Cerkiewna” oraz II nagroda *ex aequo* w kategorii „Chóry Mieszane Duże” na V Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym *Wratislavia Sacra* (2015).

Chór jest także laureatem wielu prestiżowych nagród za zasługi i osiągnięcia w propagowaniu kultury. W swoim dorobku posiada nagrania płytowe: *Dzieciątko się narodziło* (2008), *A cappella* (1995, 2008) oraz *Pater noster* (2014).

W latach 1973-1999 zespołem kierował Piotr Ferensowicz. Od roku 2000 jego dyrygentem i kierownikiem artystycznym jest Małgorzata Sapiecha-Muzioł.

foto Anna Dolato

Małgorzata Podzielny

Doktor sztuki, adiunkt na Wydziale Edukacji Muzycznej, Chóralistyki i Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, absolwentka Wydziału Edukacji Muzycznej (w klasie dyrygowania prof. Marii Oraczewskiej-Skorek) oraz Wydziału Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii w specjalności teoria muzyki tejże uczelni. Ukończyła również Podyplomowe Studia Chórmistrzostwa w Bydgoszczy. Była stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Jest dyrygentem i kierownikiem artystycznym Chóru *Con Brio* Szkoły Muzycznej I stopnia im. Grażyny Bacewicz we Wrocławiu i Zespołu Wokalnego *Rondo* oraz dyrygentem i dyrektorem artystycznym Chóru Chłopięcego Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu. Wielokrotnie otrzymywała na-

grody dla najlepszego dyrygenta na konkursach chóralnych. Prowadzi liczne warsztaty metodyczne dla dyrygentów i warsztaty wokalne dla chórów dziecięcych lub młodzieżowych. Za osiągnięcia artystyczne uzyskała odznakę „Zasłużony dla kultury polskiej” oraz Nagrodę II stopnia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jej zespoły biorą udział w konkursach ogólnopolskich oraz międzynarodowych, zdobywając liczne nagrody, których do tej pory zebrało się ponad siedemdziesiąt.

Chór Con Brio Szkoły Muzycznej I stopnia im. Grażyny Bacewicz we Wrocławiu

Chór powstał w 2002 roku i pracuje pod opieką dr Małgorzaty Podzielny. Prowadzi ożywioną działalność artystyczną, koncertując w Polsce, Niemczech, Czechach i Finlandii. Zespół zdobył blisko trzydzieści nagród w licznych konkursach w całej Polsce, z czego najważniejsze w ostatnich latach to: Złote Anioły XIII, XIV i XVI Dolnośląskiego Kołędowania w Świdnicy Chórów Szkół Muzycznych I i II stopnia, Grand Prix XVII Dolnośląskiego Kołędowania Chórów Szkół Muzycznych I i II stopnia w Świdnicy oraz IX Ogólnopolskiego Festiwalu Chórów Szkół Muzycznych *Bel Canto* w Ostrowie Wielkopolskim, Złote Dyplomy podczas II Ogólnopolskiego Konkursu Chórów I i II st. „Warszawska Wiosna Chóralna”, a także w ramach IX i X Ogólnopolskiego Festiwalu Chórów Szkół Muzycznych *Bel Canto* w Ostrowie Wielkopolskim. Ponadto Zespół jest laureatem XXI Myślenickiego Festiwalu Pieśni Chóralnej – Kołеды i Pastorałki (I miejsce), VII Ogólnopolskiego Festiwalu Chórów Szkół Muzycznych I i II stopnia *Bel Canto* w Ostrowie Wielkopolskim (I miejsce), Wrocławskiego Międzynarodowego Festiwalu Chóralnego *Vratislavia Sacra* (II miejsce), a także VI Ogólnopolskiego Festiwalu Chórów *Silesia Cantat* w Głogowie (II miejsce).

Dwukrotnie brał udział w spektaklach w ramach Przeglądu Piosenki Aktorskiej (2010, 2015). Współpracuje także z Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu. Kilkakrotnie wykonywał *Pasję wg św. Mateusza* i kantaty J. S. Bacha z Chórem NFM i Wrocławską Orkiestrą Barokową (Wrocław, Warszawa, Kalisz). Wielokrotnie uczestniczył w Międzynarodowym Festiwalu *Wratislavia Cantans*.

foto Łukasz Rejbert

Od 2009 roku regularnie występuje podczas kolejnych edycji *Leo Festiwal* z NFM Leopoldinum – Orkiestrą Kameralną. Chór *Con Brio* nagrał do tej pory dwie płyty CD. Pierwsza zawiera utwory *a cappella*, druga muzykę chóralną z towarzyszeniem zespołów szkolnych.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu

Zespół powstał w 1978 roku. Od samego początku istnienia czynnie uczestniczy w życiu kulturalnym regionu, Polski, a także z powodzeniem występuje na estradach Europy i świata. Orkiestra brała udział w wielu festiwalach i konkursach krajowych oraz zagranicznych, akompaniując nie tylko wielu známym, ale także początkującym artystom. Występowała w byłej Czechosłowacji, Francji, Niemczech, Szwajcarii i Włoszech. Współpracowała z dyrygentami i solistami z niemal całej Europy, a także z tak odległych i egzotycznych krajów, jak Argentyna, Brazylia, Chile, Chiny, Japonia, Korea, Kuba, Liban, Meksyk, Nowa Zelandia i inne. Wśród wspomnianych znakomitych mistrzów znaleźli się m.in.: Wojciech Czepiel, Katarzyna Duda, Paul Gulda, Adam Makowicz, Jerzy Maksymiuk, Wojciech Michniewski, Leszek Możdżer, Akiko Nakajima, Valery Oistrakh, Piotr Paleczny, Atsuko Seta, Tomasz Strahl, Tadeusz Strugała czy Wanda Wiłkomirska.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Sudeckiej prezentuje dzieła symfoniczne, oratoryjno-kantatowe i popularne począwszy od muzyki dawnej, poprzez największe kompozycje klasyczne i romantyczne, aż po muzykę najnowszą. Zespół ma na swoim koncie także kilka prawykonań utworów współczesnych kompozytorów polskich i obcych. Orkiestra nagrała również kilkanaście płyt CD, które zostały wydane w Polsce i Niemczech, a popularność Filharmonii wśród mieszkańców Dolnego Śląska wyraża się także liczbą 7 prac magisterskich napisanych na jej temat.

Kunszt artystyczny Orkiestry jest niezmiernie wysoko ceniony zarówno przez publiczność, jak i samych muzyków, którzy wspólnie wypracowują wysoki poziom Zespołu. Dzięki temu możliwe było wykonanie tak wspaniałych i monumentalnych dzieł, jak *Carmina Burana* Orffa, *Requiem* Verdiego, *Pasja wg św. Jana* Bacha, wersje estradowe *Traviaty* Verdiego i *Strasznego dworu* Moniuszki, czy wreszcie pełne wersje sceniczne *Czarodziejskiego fletu* Mozarta oraz *Toski* Pucciniego. W historii Filharmonii Sudeckiej były to pierwsze pełne spektakle operowe w Wałbrzychu.

W ostatnich latach Filharmonia Sudecka przygotowuje w Hali widowiskowo-sportowej AQUA ZDRÓJ w Wałbrzychu oraz Hali Stulecia we Wrocławiu spektakularne koncerty dla kilkutyśycznej widowni, zyskując coraz liczniejsze grono melomanów zainteresowanych kulturą wysoką.

Opiekę artystyczną nad Zespołem sprawuje Bartosz Żurkowski - pierwszy dyrygent Filharmonii Sudeckiej. Dyrektorem naczelnym jest natomiast Elżbieta Łaganowska.

I skrzypce

Anna Osowska-Kud**, Dorota Graca**, Katarzyna Góral-Szewczyk*, Helena Rup, Renata Paweł, Patrycja Swoboda, Jolanta Kotowicz, Lucyna Sarnicka, Anna Hajok, Magdalena Ksiądzyna, Dagmara Karkulowska-Nowak

II skrzypce

Grzegorz Kuzioła*, Magdalena Wawrzakowicz*, Jolanta Tulińska, Elżbieta Kędzia, Dorota Chudy, Elżbieta Stecka, Bożena Łepkowska, Włodzimierz Brzeziński, Mateusz Marut

altówki

Zofia Kowalczyk*, Jerzy Birula*, Andrzej Bednarczyk, Magdalena Nienartowicz, Agnieszka Szlędek, Andrzej Delegiewicz

wiolonczele

Wojciech Kud**, Marzena Drzymala*, Bożena Kotwińska*, Maria Sęk, Bartosz Wawrzakowicz, Anna Ruszkowska, Barbara Kobiela, Elżbieta Lechowska

kontrabasy

Paweł Stuczński*, Tomasz Borski*, Tomasz Zepp, Paulina Derewiecka

flety

Ildiko Juhasz*, Sylwia Waindok*, Inez Więkowska - Malińska

oboje

Cezary Futyma*, Ilona Hlubek-Długołęcka*, Katarzyna Wojtowicz

klarnety

Daniel Swoboda*, Dariusz Futyma*, Szymon Fortuna*, Jarosław Janik

fagoty

Robert Błaszczyk*, Alicja Korpal-Karasiewicz*, Barbara Palczak

waltornie

Grzegorz Mondry*, Anna Mondry*, Serhiy Melnychenko*, Dariusz Zambrowski, Marta Dziembowska-Szuskiewicz

trąbki

Leszek Tuliński*, Bogusław Rup*, Paweł Tuliński*

puzony

Dariusz Piechowiak*, Adam Supryka*, Jakub Klepczyński

tuba

Zbigniew Bajek*

perkusja

Marek Długołęcki*, Jerzy Dudziak, Kamila Pawlik

stała współpraca

harfa

Magdalena Czapka, Alicja Badach

fortepian

Piotr Łukaszczyk

inspektor orkiestry Zbigniew Bajek
bibliotekarz Paweł Stuczński

** koncertmistrz

* muzyk solista

Prowadzący

Miłosz Kula

Dyrygent i muzykolog. W 2017 roku uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie dyrygentura. Jest także doktorem w zakresie muzykologii na Uniwersytecie Wrocławskim (promotor: prof. Remigiusz Pośpiech). Pracuje we wrocławskiej Akademii Muzycznej na stanowisku asystenta.

Otrzymał nagrody i wyróżnienia na konkursach zespołów kameralnych w Szczecinie, Jaworze i Wrocławiu. Jest półfinalistą I Ogólnopolskiego Konkursu dla Studentów Dyrygentury im. Adama Kopcińskiego we Wrocławiu. Był współzałożycielem oraz prezesem Wrocławskiej Orkiestry Młodzieżowej, z którą współtworzył szereg projektów orkiestrowych w kraju i za granicą.

Jako muzyk orkiestrowy, chórzysta, solista i kameralista brał udział w wielu wydarzeniach artystycznych o randze ogólnopolskiej i międzynarodowej. Był chórzystą Chóru Filharmonii Wrocławskiej, współpracował z Chórem Kameralnym *Senza Rigore*, Filharmonią Sudecką w Wałbrzychu i Agencją Artystyczną *ProMusica*. Koncertował w Czechach, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Rosji i Szwajcarii.

W roli dyrygenta zadebiutował podczas festiwalu *Eurochestries* w 2010 roku w Almerii (Hiszpania). Miał okazję prowadzić koncerty w ramach Festiwalu *Clarimania* we Wrocławiu i *Brand New Music Festival* w Katowicach, a także występować z orkiestrami filharmonicznymi w Lublinie, Zielonej Górze, Kielcach, Katowicach, Rzeszowie, Opolu, Ołomuńcu (Republika Czeska), *Berlin Sinfonietta*, Toruńską Orkiestrą Symfoniczną i *Sound Factory Orchestra*. Ponadto współpracował z Gliwickim Teatrem Muzycznym. Występował z takimi solistami jak m.in. Bartosz Kozia, Ewa Biegas, Aleksander Teliga, Jacek Mirucki.

Brał udział w kursach mistrzowskich pod kierunkiem m.in. Rafała J. Delekt, Lawrence’a Gwozdza, Florent Héau, Jacka Kasprzyka, Colina Mettersa, Tadeusza Strugały oraz Alima Szacha.

Miłosz Kula zajmuje się również działalnością naukową. Uczestniczył w ekspedycji etnomuzykologicznej w okolicy Irkucka, badając ślady obecności polskiego repertuaru. Wygłaszał referaty na konferencjach naukowych w Bydgoszczy, Częstochowie, Poznaniu, Warszawie i we Wrocławiu. Kierował czterema grantami badawczymi. Współtworzył portal batuty.instrumenty.edu.pl prowadzony przez Instytut Muzyki i Tańca. W swojej aktualnej aktywności naukowej koncentruje się na twórczości instrumentalnej Carla Dittersa von Dittersdorfa. Jest autorem dziewięciu publikacji naukowych, prowadzi bogatą działalność prelegentką i popularyzatorską, opatrując słowem wiążącym koncerty w ramach festiwali muzycznych na Dolnym Śląsku.

Józef Ignacy Schnabel

Człowiek i dzieło

Spoglądając na życiorys Józefa Ignacego Schnabla „z lotu ptaka”, na pierwszy rzut oka można odnieść wrażenie, iż był to prowincjonalny twórca, który nie zmienił biegu historii muzyki, a jego działalność nie miała większego kręgu oddziaływania. Dopiero zsumowanie aktywności koncertowej, kompozytorskiej i pedagogicznej pokazuje, iż jego wkład w kształtowanie kultury muzycznej Śląska w I połowie XIX wieku był ogromny. Natomiast całkowity dorobek ustawia Schnabla w czołówce trzech-czterech najwybitniejszych postaci w całej historii muzyki śląskiej.

Pierwsze lata

Przyszedł na świat 24 maja 1767 roku w Nowogrodźcu nad Kwisą (wówczas: Naumburg am Queis) w budynku plebanii kościoła parafialnego przy obecnej ul. Kościelnej. Jego ojciec, Joseph Victor (1743-1809) był kantorem w nowogrodzieckim kościele parafialnym. Matka, Anna Maria z domu Girbig pochodziła z rodziny piekarzy. Jak się później okazało, Józef Ignacy był najwybitniejszym przedstawicielem rodziny muzyków śląskich, którą poza wspomnianym ojcem współtworzyli bracia Michael (1775-1809) i August (1795-1863) oraz syn Michaela – Carl (1809-1881). Już jako sześciolatek, mały Józef ujawnił nieprzeciętny talent muzyczny. Został wówczas zauważony za sprawą swojego pięknego głosu. To od ojca odebrał pierwsze lekcje muzyki – w zakresie śpiewu, gry na skrzypcach oraz instrumentach klawiszowych. Tak przygotowany chłopiec z czasem stał się świetnym pomocnikiem wzbogacając swymi umiejętnościami muzyczną oprawę liturgii i nabożeństw odprawianych w kościele parafialnym p.w. św. św. Piotra i Pawła. Kilkuletnia nauka połączona z wszechstronną praktyką, zaowocowała solidnym warsztatem młodego muzyka, który z powodzeniem mógł prezentować się nie tylko w rodzinnej miejscowości.

Nauka we Wrocławiu

Jako trzynastolatek, w 1779 roku, kompozytor po raz pierwszy przyjechał do Wrocławia. Wówczas rozpoczął edukację w Gimnazjum św. Macieja oraz dostał się na nauki jako dyszkanista (sopranista) do katolickiego gimnazjum przy opactwie św. Wincentego. Do szkoły przyjmował go, ówczesnie kierujący chórem, Ignaz Pachmann.

Z powodu przewlekłych problemów zdrowotnych z uchem, dziesiętnastoletni Schnabel był zmuszony powrócić do domu rodzinnego. Jednak bazując na zdobytej we Wrocławiu wiedzy, samodzielnie przygotował się do zawodu nauczyciela muzyki.

Nie znamy zbyt wielu szczegółów dotyczących tych lat życia, które kompozytor spędził na nowogrodzieckiej ziemi. Jednym z potwierdzonych doniesień jest fakt zawarcia związku małżeńskiego jesienią 1790 roku. Wiemy, że wtedy Józef Ignacy był już nauczycielem i urzędnikiem w pobliskich

J. I. Schnabel – inografia

Parzycach. Na ten czas przypada okres intensywnej działalności chóru chłopięcego oraz orkiestry złożonej z uczniów tamtejszej szkoły. Udokumentowane są koncerty tego zespołu nie tylko w samych Parzycach, ale również w okolicznych miejscowościach. Jest prawdopodobne, że to właśnie Schnabel założył tę orkiestrę, a na pewno prowadził ją przez osiem lat swojej działalności.

Powrót do Wrocławia

Za rekomendacją chórmistrza Johanna Steinera, w marcu 1797 roku, Schnabel otrzymał posadę organisty we wrocławskim kościele św. Klary. Powrócił również do opactwa św. Wincentego – tym razem nie jako uczeń, ale wykształcony skrzypek. Już rok później został koncertmistrzem w orkiestrze Teatru Miejskiego (instytucji uznawanej za podwaliny obecnej Opery Wrocławskiej). Warto w tym miejscu wspomnieć, że był przeciwnikiem zatrudnienia młodego (zaledwie osiemnastoletniego) Carla Marii von Webera na stanowisku dyrektora teatru w 1804 roku. Na znak protestu, opuścił zespół artystyczny. Nawiązanie kontaktów z muzykami orkiestry i innymi artystami spowodowało jednak, że od tego czasu jego kariera we Wrocławiu zaczęła nabierać rozmachu. To dało Schnablowi możliwość trafiać nie tylko na afisze koncertowe, ale także zaistnienia na łamach prasy. Stąd wiemy m.in., że poprowadził on wrocławskie prawykonanie *Requiem* W. A. Mozarta (w 1800 roku) i *Stworzenie świata* Josepha Haydna – wykonywane pod jego batutą rokrocznie, począwszy od 1801 roku, przez kolejnych trzydzieści lat.

Od roku 1803 nauczał w Katolickim Seminarium Nauczycielskim we Wrocławiu, gdzie przyszli instruktorzy zajęć muzycznych zdobywali umiejętności do umuzykalniania miejscowej społeczności w ruchu amatorskim.

Wyrazem wzrastającego znaczenia Schnabla w życiu muzycznym Wrocławia było powierzenie mu opieki nad oprawą muzyczną obchodów setnej rocznicy założenia Uniwersytetu Wrocławskiego. Wtedy to wykonano m.in. uroczystą kantatę jego autorstwa, skomponowaną specjalnie na tę okazję. Kompozycja niestety zaginęła.

Kapelmistrz i animator

1 kwietnia 1805 roku Józef Ignacy Schnabel, objął funkcję kapelmistrza wrocławskiej katedry, rozpoczynając tym samym dwudziestosześcioletni okres, niezwykle ważny dla kultury muzycznej diecezji i miasta.

W tym czasie kompozytor stał się praktycznie centralną postacią życia muzycznego Wrocławia. W latach 1806-1810 zaangażował się w działalność trzech towarzystw koncertowych tego miasta. Prowadził tzw. koncerty abonamentowe w czwartki (od 1806 roku) oraz poniedziałkowe i piątkowe (od 1810 roku). Dbał, aby w ramach spotkań z muzyką były wystawiane dzieła klasyków wiedeńskich, w tym również L. v. Beethovena (wtedy przecież kompozytora współczesnego!). To pod batutą Schnabla miały miejsce pierwsze wrocławskie wykonania beethovenowskich symfonii. Mistrz z Wiednia wiedział o tym dobrze i w 1825 roku, za pośrednictwem Carla Gottlieba Freudenberga, przesłał Schnablowi serdeczne pozdrowienia.

Najwięksi wirtuozzi tamtych czasów, podróżujący przez Wrocław, przedkładali Schnablowi swoje kompozycje orkiestrowe do wspólnego wykonania. Wśród nich znalazł się m.in. Louis Spohr – niemiecki kompozytor wczesnego romantyzmu i jeden z najwybitniejszych skrzypków tamtych czasów. Wirtuoz był tak zachwycony współpracą ze Schnablem, że jemu zadedykował swoje offertorium *Jubilate Deo*, wspólnie prawykonane w 1815 roku.

W 1812 roku, na zaproszenie Pruskiego Ministerstwa Kultury, udał się wraz Friedrichem Wilhelmem Bernerem do Berlina, by wziąć udział w próbach i koncertach Carla Friedricha Zeltera, berlińskiego kompozytora, dyrygenta i pedagoga. Tam obaj muzycy mieli okazję zapoznać się z metodą dydaktyczną wspomnianego artysty oraz przyjrzeć się działalności tamtejszej Akademii Śpiewu (Singakademie). Podczas omawianego pobytu Schnabel zadyrygował koncert z orkiestrą oraz poprowadził wykonanie mszy własnego autorstwa.

W listopadzie 1830 roku, na jednym z koncertów poniedziałkowych wystąpił Fryderyk Chopin, który na prośbę Schnabla (i pod jego batutą) wykonał II i III część ze swojego *I Koncertu fortepianowego e-moll*. Chopin w liście do rodziny z 9 listopada ówczesnego roku tak opisywał wydarzenie:

Znajdowaliśmy się właśnie w tutejszej resursie, gdzie Schnabel, kapellmeister, prosił, ażebym był obecny próbie z mającego się dać wieczorem koncertu. Takich koncertów dają tu trzy razy na tydzień. Zastałem tam nielicznie, jak zwykle, zebraną na próbę orkiestrę, fortepian i jakiegoś referendariusza, amatora, nazwiskiem Hellwig, gotującego się do odegrania pierwszego Es-dur Koncertu Moschelesa. Nim on zasiadł do instrumentu, Schnabel, co mię od czterech lat nie słyszałem, prosił, ażebym spróbował fortepian. Trudno było odmówić, siadłem i zagrałem kilka wariacji. Schnabel się niezmiernie ucieszył, pan Hellwig stchórzył, inni zaczęli mnie prosić, ażebym wieczorem dałem się słyszeć. Szczególnie Schnabel tak szczerze nalegał, że nie śmiałem staremu odmówić. Jest to wielki przyjaciel pana Elsnera; alem mu powiedział, że uczynię to tylko dla niego, bo anim grał przez parę tygodni, ani się myślę w Wrocławiu popisywać. Stary mi na to, że wie o tym wszystkim i że chciał mnie już wczoraj, widząc w kościele, o to poprosić, ale nie śmiał.

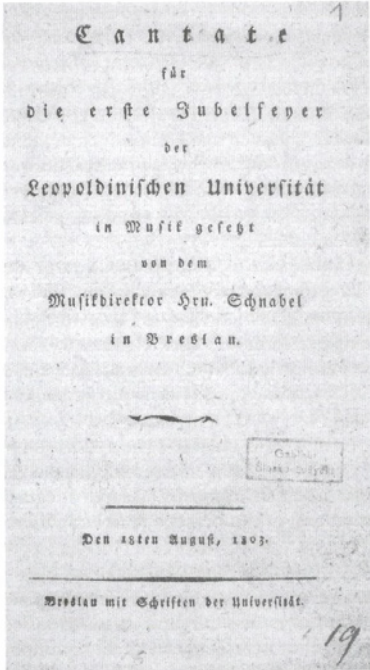
Nauczyciel

Schnabel zajmował się także prowadzeniem zajęć i organizacją nauczania muzyki. Od 1803 roku wykładał w katolickim Seminarium Nauczycielskim (Katholische Lehrerseminar). Wraz z Friedrichem Wilhelmem Bernerem od podstaw zorganizował i od 1815 roku prowadził Królewski Akademicki Instytut Muzyki Kościelnej (Königliches Akademische Institut für Kirchenmusik) przy obecnym Uniwersytecie Wrocławskim. Tym samym pełnił obowiązki dyrektora muzycznego na tej uczelni. Przygotowania do poprowadzenia placówki rozpoczęły się trzy lata wcześniej. Dzięki poparciu Carla Friedricha Zeltera, niezwykle ważnej postaci w życiu Królestwa Pruskiego, Schnabel opracował nowoczesny program nauczania. Jego głównym celem było położenie nacisku na edukowanie muzyków kościelnych i rozwój śpiewu chóralnego. Kształcono tu organistów, kantorów i dyrygentów z całego Śląska, a później również z Wielkopolski.

Tak jak cały Uniwersytet był dwuwyznaniowy (co było ewenementem na skalę europejską), tak i podwójny profil miało kształcenie w Instytucie Muzyki Kościelnej. Berner opiekował się nauczaniem w duchu muzyki luterkańskiej, Schnabel – katolickiej. Jest to niespotykany i godny naśladowania przypadek tolerancji i wzajemnego szacunku wobec różnic wyznaniowych i kulturowych. Mało tego, zawodowa współpraca Schnabla i Bernera stała się początkiem długoletniej i zażyłej przyjaźni.

Szesnastoletnia działalność pedagogiczna Józefa Ignacego na Uniwersytecie Wrocławskim zaowocowała wieloma wspaniałymi wychowankami, w tym znakomitymi artystami. Między innymi z tego powodu przez kolejne pokolenia Schnabel był uważany za twórcę wrocławskiej szkoły kompozytorskiej.

W uznaniu zasług pedagogicznych i wysokiego kunsztu wykonawstwa muzycznego Rada Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Wrocławskiego uhonorowała Schnabla zaszczytnym tytułem doktora *honoris causa*. Miało to miejsce 27 lutego 1823 roku.

Karta tytułowa libretta kantaty na stulecie UWR

Kompozytor

Zasługi Schnabla dla kultury muzycznej Śląska uwydatniają się najpełniej za pośrednictwem jego twórczości religijnej. W swoich kompozycjach nawiązuje do wzorców klasyków wiedeńskich (zwłaszcza J. Haydna i L. v. Beethovena), z wyraźnymi wpływami harmoniki L. Spohra. Pozostaje zatem na pograniczu dojrzałego stylu klasycznego i wczesnego romantycznego.

Utwory te nie odznaczają się nadmierną wirtuozerią, popisowymi fragmentami, szczególnym rozmachem. Ich piękno tkwi raczej w ujmującej prostocie, umiarkowanych środkach artystycznych oraz zręcznie zaprojektowanej formie.

Jest twórcą 17 cyklów mszalnych, a także wielu części zmiennych mszy (tzw. *proprium missae*). Napisał ponadto: 2 *Requiem*, 8 nieszpórów, 5 *Te Deum*, liczne hymny, antyfony maryjne, litanie oraz utwory na Boże Ciało i Wielki Tydzień. Natomiast z kręgu muzyki świeckiej znane są jego nieliczne kompozycje. Wśród nich marsze na orkiestry dętą, Koncert klawetowy (skomponowany prawdopodobnie z myślą o swoim bracie klaweciście – Michaelu) oraz Kwintet na gitarę, dwoje skrzypiec, altówkę i wiolonczelę. W sumie pozostawił po sobie przebogatą spuściznę ponad trzystu kompozycji.

Około jedna trzecia dzieł Schnabla została ogłoszona drukiem, co jak na tamte czasy było miarą dużego prestiżu. Wśród wydawców jego utworów znalazły się tak renomowane oficyny jak Breitkopf czy Leuckart.

Bibliografia

Agnieszka Drożdżewska, *Życie muzyczne na Uniwersytecie Wrocławskim w XIX i I połowie XX wieku. Edukacja muzyczna – działalność naukowa – ruch koncertowy*, Wrocław 2012.

Adam Neuer, [hasło:] *Schnabel Joseph Ignaz* [w:] *Encyklopedia muzyczna PWM. Część biograficzna*, red. E. Dziębowska, t. 9, Kraków 2007, s. 113.

http://pl.chopin.nifc.pl/chopin/letters/detail/person_in/186/page/3/id/680 dostęp: 21.06.2018.

Rudolf Walter, [hasło:] *Schnabel Joseph Ignaz* [w:] *Schlesisches Musiklexikon*, red. Lothar Hoffmann-Erbrecht, Augsburg 2001, s. 667-668.

Maria Zduniak, *Muzyka i muzycy w dziewiętnastowiecznym Wrocławiu*, Wrocław 1984.

Życie rodzinne Józefa Ignacego Schnabla niestety nie należało do szczęśliwych. Owdowił dwukrotnie, a sam dokonał swoich dni u boku trzeciej żony. Ze wszystkich małżeństw miał w sumie 25 dzieci, z których aż 21 (!) nie przeżyło własnego ojca. Dorosłość osiągnęło tylko trzech synów i jedna córka. Joseph junior został kantorem w kościele w Głogowie, August był następcą ojca w Seminarium Nauczycielskim, Hedwiga po ślubie osiadła w Kowarach (niem. Schmiedeberg). O losach najmłodszego syna Leo, brak jest jakichkolwiek potwierdzonych informacji.

Józef Ignacy Schnabel zmarł 16 czerwca 1831 roku we Wrocławiu, w domu przy obecnej ulicy Katedralnej 8. Jego pożegnanie było wielką i podniosłą uroczystością. Pamięć Schnabla uczczono we Wrocławiu wykonaniami mszy żałobnych we wszystkich głównych świątyniach. Hołd pedagogowi oddali jego wychowankowie i studenci. Poruszając mowę pogrzebową na cmentarzu św. Michała wygłosił ks. Carl Ditters von Dittersdorf junior, a więc najmłodszy syn innego słynnego kompozytora śląskiego.

Georg Münzer, muzykolog i badacz kultury muzycznej Śląska z przełomu XIX i XX wieku, po latach pisał, że Schnabel był w swoich czasach gwiazdą na muzycznym firmamencie Wrocławia. To stwierdzenie chyba najlepiej oddaje wielkość tego niesamowicie utalentowanego, wszechstronnego i pracowitego człowieka.

Miłosz Kula

Historia

Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego

Muzyka u J. I. Schnabla

Międzynarodowy Festiwal Muzyczny *Muzyka u Józefa Ignacego Schnabla* został powołany do życia w 2009 roku z inicjatywy Burmistrza Nowogrodzka – Roberta Relicha. Od tego czasu, podczas kilku majowych dni, miasto staje się stolicą muzyki tzw. „poważnej”. Patronem wydarzenia jest urodzony tu kompozytor znacznego formatu. To właśnie dzięki Schnablowi Nowogrodzkie jawi się na mapie kulturalnej Europy jako ważny ośrodek, który wydał na świat płodnego twórcę uznawanego za ojca Śląskiej Szkoły Kompozytorskiej.

Festiwal rozpościera dla swych melomanów prawdziwy wachlarz muzycznych barw najwyższej artystycznej próby. Podczas koncertów można usłyszeć dzieła pochodzące z epoki baroku, kompozycje z okresu klasycyzmu, muzykę XIX i XX wieku, a także utwory najnowsze. *Muzyka u Józefa Ignacego Schnabla* propaguje również koncerty o charakterze etnicznym, a także w nurcie jazzowym.

W trakcie dziewięciu edycji Festiwalu Nowogrodzkie gościł takich znamienitych dyrygentów, jak: Agnieszka Duczmal, Marek Pijarowski czy Wojciech Rodek. Swoją wirtuozerią wokalną zachwycali melomanów na przykład: Margaret Ferguson, Johanna Krumin, Bogdan Makal, Ester Pavlů, Narjes Salmouna, a kunsztem organowym m.in. Birgit Wildeman, Gerhard Weinberger, Andrzej Białko, Andrzej Chorościński. Festiwal szczyti się także występami innych wybitnych instrumentalistów, wśród których znaleźli się: Aleksiej Archipowski, Santiago Cimadevilla, Valentin Ghita, Kevin Kenner, Ruth Pfundstein-Langes, Veranika Pradzed, Jasser Haj Youssef, *Glass Duo*, *Motion Trio*, *Fraylachs Ensemble*, *Danza del Fuego*, Igor Cecocha, Konstanty Andrzej Kulka, Jan Stanienda czy Małgorzata Zalewska. Na zaproszenie organizatorów do Nowogrodzka przybyły także orkiestry: *Amadeus*, *Wratislavia*, *Leopoldinum* i praska Orkiestra Kameralna im. Józefa Suka oraz grupa taneczna *Cracovia Danza*, a także zespół *Yazcite*.

Funkcję dyrektora artystycznego Festiwalu sprawowali Mariusz Monczak (2009-2011) oraz Piotr Rojek (2012-2013). Od roku 2014 nad artystycznym kształtem nowogrodzkiego muzycznego święta czuwa Aleksandra Pijarowska. Organizacją przedsięwzięcia od początku zajmuje się Gminne Centrum Kultury i Sportu w Nowogrodzcu. Nieocenionym wsparcie podczas dziewięciu dotychczasowych, jak i obecnej jubileuszowej edycji jest współpraca z Parafią Rzymskokatolicką pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Nowogrodzcu, na terenie której odbywa się znakomita większość koncertów.

W historii Festiwalu niezwykle istotne okazały się jego dwie edycje – czwarta (2012) oraz dziewiąta (2017). Pierwsza z nich stanowiła część większego projektu finansowanego ze środków unijnych. Dokonano wówczas renowacji zabytkowych organów w kościele pw. św. Mikołaja

w Nowogrodzcu. W związku z oddaniem do użytku drugiego historycznego instrumentu, program Festiwalu wzbogacony został o recitale muzyki organowej. Dziewiąta odsłona Festiwalu była dla melomanów, mieszkańców Nowogrodzka i organizatorów czasem szczególnym. Obchodziliśmy bowiem 250. rocznicę urodzin patrona. Była to znakomita okazja do zorganizowania pierwszej sesji naukowej poświęconej życiu i twórczości Schnabla, zatytułowanej *Józef Ignacy Schnabel i jego epoka*. I tak podczas festiwalowego weekendu wybitni badacze z Polski i Czech przedstawili obecny stan wiedzy o tym kompozytorze. Honorową pieczę nad konferencją sprawowała prof. dr hab. Anna Granat-Janki – Kierownik Katedry Teorii Muzyki i Historii Śląskiej Kultury Muzycznej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Ponadto, Festiwal i Konferencja wpisały się w projekt „Józef Ignacy Schnabel na pograniczu”, który był współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz środków budżetu państwa za pośrednictwem Euroregionu Nysa.

Schnablowski Festiwal stał się do tej pory także estradą dla prezentacji młodych talentów wrocławskiej Akademii Muzycznej. Regularnie zapraszano do Nowogrodzka studentów wraz ze swoimi mistrzami. Gościli u nas: *Big-Band Aleksandra Mazura*, a także pedagodzy i studenci Wydziału Wokalnego z operetki Heinricha Berté. Dodatkowo, adepci Wydziału Instrumentalnego odbywali w Nowogrodzcu warsztaty gry pod okiem profesorów tejże uczelni.

Patronat honorowy nad dotychczas zorganizowanymi edycjami Festiwalu sprawowali: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Konsul Generalny RFN we Wrocławiu dr Helmut Schöps, JE Ks. Bp. Stefan Cichy – Biskup Legnicki, JE prof. dr hab. Zbigniew Kiernikowski – Biskup Legnicki, JM Rektor Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu prof. dr hab. Krystian Kiełb, JM Rektor Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu prof. Grzegorz Kurzyński, Marszałek Województwa Dolnośląskiego Rafał Jurkowlaniec, Burmistrz Nowogrodzka Robert Relich oraz Parafia Rzymskokatolicka pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła w Nowogrodzcu.

Dziś wszyscy jesteśmy świadkami otwarcia się nowych możliwości dla Festiwalu. Świętując wyjątkowo we wrześniu jubileusz dziesięciolecia Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego *Muzyka u J. I. Schnabla* z niecierpliwością czekamy na przekazanie Melomanom poddanego gruntownej rewitalizacji budynku dawnego kościoła ewangelickiego, obecnie Centrum Kultury i Sztuki „Muza”. Mamy nadzieję, że spotkamy się tam już podczas XI edycji Festiwalu, a obiekt spełni Państwa oczekiwania.

Napisali do nas

(...) to był dla nas zaszczyt i przyjemność wystąpić na Państwa wspaniałym muzycznym Festiwalu. Byliśmy pod wielkim wrażeniem tego, co udało się osiągnąć organizatorom podczas schnabrowskiego święta. Organizowanie takiego wydarzenia to przecież bardzo trudne wyzwanie.

Życzymy Wam i Festiwalowi wszystkiego najlepszego na następne nadchodzące edycje!

Daniel Hájek

Dyrektor Zarządzający Orkiestry Kameralnej im. Józefa Suka (Czechy)

(...) bardzo dziękuję za zaproszenie, niezwykle miłe przyjęcie, przemiłe spotkania konferencyjne i pokonferencyjne. Na żadnej poprzedniej konferencji nie czułam się tak zaopiekowana.

Jestem pełna podziwu dla osób, które brały udział w organizacji łącznie z władzami, których uczestnictwo było także godne podziwu.

Trzymam kciuki za dalsze przedsięwzięcia i jeśli będę mogła w przyszłości podzielić się wynikami moich badań to z przyjemnością to uczynię.

dr Iwona Świdnicka

Spędziłem dwa miłe i interesujące dni w Polsce. Szczególnie doceniam wspaniałą organizację i uprzejmość organizatorów. Jeszcze raz bardzo dziękuję za zaproszenie do Nowogrodzka.

prof. Stanislav Pecháček (Czechy)

(...) Z pewnością na długo pozostanie mi w pamięci życzliwość ludzi i bardzo dobra organizacja.

Mateusz Rzewuski

Gratulacje za to wszystko, co robicie w związku z Festiwalem. Wiele się od Was nauczyłem, a możliwość wystąpienia na Festiwalu Muzyka u J. I. Schnabla była dla mnie wielką przyjemnością. Jestem szczęśliwy, że poznałem tak miłych ludzi, jakimi są organizatorzy Festiwalu. Spędziłem niezapomniany czas w Nowogrodzku, którego nigdy nie zapomnę. Dziękuję za wspaniałą opiekę i obecność ciepłych ludzi dookoła. Życzę Wam, Waszym najbliższym i wszystkim, których poznałem w Nowogrodzku wszystkiego dobrego!

Valentin Ghita (Rumunia)

(...) Trzeba przyznać, że wykonaliście dużą pracę i naprawdę było to widoczne! Na pewno Nowogrodzkie będzie mi się kojarzył bardzo sympatycznie i to dzięki Wam. Życzę zatem dużo sił i determinacji w przygotowaniach Jubileuszu Festiwalu!

dr Grzegorz Joachimiak

(...) Od momentu przekroczenia granic miasta ogromne wrażenie zrobiła na nas organizacja Festiwalu. Patrząc od strony wykonawców Festiwal to nie tylko koncerty i wydarzenia artystyczne, to również opieka nad wykonawcami, która dopracowana była w najmniejszych szczegółach. Jako muzyk orkiestry Sinfonia Varsovia wielokrotnie występowałam na większych i mniejszych tego typu imprezach w kraju i za granicą i proszę mi wierzyć, niewiele było takich miejsc, które mogłyby się poszczycić tak wspaniałym przygotowaniem. Również publiczności należą się podziękowania za fantastyczną reakcję i odbiór muzyki.

Bardzo Państwu dziękuję za zaproszenie i życzę sukcesów w tworzeniu dalszych edycji Festiwalu.

Hanna Turonek

Yazçite

Chciałabym podziękować organizatorom Festiwalu za wspaniały koncert. Wszyscy tak ciężko pracowaliście, żeby przedsięwzięcie przebiegło bez zarzutów, a także żeby mój pobyt w Nowogrodzku był dla mnie wspaniałym przeżyciem i cudownym wspomnieniem na lata. Nigdy Was nie zapomnę. Szczególne słowa uznania kieruję do Pana Burmistrza i jestem pod wrażeniem Jego wkładu w Festiwal.

Margaret Ferguson (Wielka Brytania/Ghana)

Dziękuję za wspaniały wieczór... Mam nadzieję, że jeszcze do Was wrócę.

Ester Pavlů (Czechy)

Możliwość występu na Festiwalu w Nowogrodzku była dla mnie prawdziwą przyjemnością. Cieszę się z tak ciepłego przyjęcia, poznania tylu miłych ludzi i oczywiście występu ze znakomitą orkiestrą. Żałuję tylko, że moja wizyta w Polsce była taka krótka, ale mam nadzieję, że następnym razem uda mi się zostać dłużej i zwiedzić Wasz kraj. Dziękuję także za piękne pamiątki, które przywiozłem do domu. Będą mi zawsze przypominać o tym niezwykłym czasie, gdy byłem gościem na Festiwalu Schnabla. Wierzę, że jeszcze się spotkamy i będziemy mieć okazję ponownie współpracować!

Santiago Cimadevilla (Holandia/Argentyna)

(...) ulegliśmy urokowi nowogrodzkiego festiwalu. Z różnych powodów. Wspaniała akustyka miejsca, wdzięczna i uważna publiczność. A przede wszystkim — bardzo przyjaźni gospodarze! I tu mam na myśli zarówno gospodarzy samego obiektu jak i Państwa — organizatorów, wspierających festiwal decydentów oraz choćby takie osoby jak życzliwy i bardzo pomocny właściciel domostwa, w którym gościliśmy.

To wszystko — w moim odczuciu — składa się na wielki sukces, jaki Państwo niewątpliwie odnoszą w Nowogrodzku.

Tego więc, oraz pięknej koncepcji całego festiwalu, której nie sposób tu pominąć, a która jest już pewnie głównie osobistą zasługą Pani Dyrektora Aleksandry Pijarowskiej — szczerze gratulujemy!

I jeszcze raz dziękujemy za zaproszenie nas do udziału w festiwalu!

Życzymy by kolejne lata niosły coraz to nowe budujące doświadczenia i — przede wszystkim cudownie artystyczne spotkania z inspirującymi artystami!

Anna Szafraniec

Glass Duo

Życzę Wam wszystkim w Nowogrodzku i w okolicach kontynuacji tak wspaniałej inicjatywy wspartej przez tak wizjonerskich ludzi oddanych muzyce!

prof. Jan Stanienda

W imieniu Instytutu Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego, pracowników Zakładu Muzykologii Historycznej przekazuję słowa uznania i gratulacje w związku z organizowanym pod dyktando artystyczną Pani Doktor Aleksandry Pijarowskiej Festiwalem Muzyka u J. I. Schnabla, który w maju 2017 roku został po raz 9. zrealizowany w Nowogrodzku. Dodatkowym atutem i niezwykle cennym uzupełnieniem Festiwalu była I Polsko-Czeska Konferencja Naukowa „Józef Ignacy Schnabel i jego epoka” w 250. rocznicę urodzin kompozytora. (...) Ze strony Instytutu Muzykologii udzielamy pełnej rekomendacji i wyrażamy zainteresowanie w zakresie kontynuowania badań naukowych nad życiem i twórczością Józefa Ignacego Schnabla, licząc na kolejne wspaniałe wydarzenia artystyczne i naukowe organizowane w celu upamiętnienia, lecz przede wszystkim rozpropagowania postaci i twórczości tego nieprzeciętnego śląskiego artysty. Życzę dalszych sukcesów artystycznych i naukowych związanych z postacią Józefa Ignacego Schnabla.

dr Agnieszka Drożdżewska

Zastępca Dyrektora Instytutu Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Członek Zakładu Muzykologii Historycznej Instytutu Muzykologii UWr

W fotograficznym skrócie

Big-Band Aleksandra Mazura (2012)
Aleksander Mazur

Margaret Ferguson, Paweł Tomaszewski (2014)

Motion Trio (2015). Od lewej: Janusz Wojtarowicz, Marcin Gałążyn, Paweł Baranek

Wolfgang Amadeus Mozart – Requiem (2013). Marek Pijarowski, Joanna Moskowitz, Damian Gandlarski, Jędrzej Tomczyk, Bogdan Makal, Orkiestra Kameralna Wroclawia, Chór Politechniki Wrocławskiej

Heinrich Berté – Domek trzech dziewcząt (2015)
od lewej: Sylwia Gorajek, Hanna Sosnowska, Agnieszka Pulkowska

Narjes Salmouna, Jasser Haj Youssef (2015)

Birgit Wildeman (2016)

Yazcite (2017). W pierwszym rzędzie od lewej: Piotr Kostrzewa, Hanna Turonek, powyżej od lewej: Paweł Betley, Karolina Matuszkiewicz, Marcel Markowski, Mateusz Szemraj

Uczestnicy i organizatorzy Polsko-Czeskiej Konferencji Naukowej „Józef Ignacy Schnabel i jego epoka” (2017)

Glass Duo (2014). Od lewej: Arek Szafraniec, Eliza Szwed, Aleksandra Pijarowska, Anna Szafraniec, Miłosz Kula

Nadia Monczak, Małgorzata Zalewska (2011)

Antonio Vivaldi — Cztery pory roku (2016). Jan Stanienda, Orkiestra Kameralna Wratislavia

Konstanty Andrzej Kulka, Lubuska Symfonia (2009)

Artyści Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego Muzyka u J. I. Schnabla w latach 2009-2017

WOKALIŚCI

Beata Dunin-Wąsowicz – sopran (Polska), 2010
Margaret Ferguson – sopran
(Wielka Brytania/Ghana), 2014
Damian Gancłarski – kontratenor
(Polska/Wielka Brytania), 2013
Anna Janis-Chorosińska – sopran (Włochy), 2012
Iwona Kowalkowska – sopran (Polska), 2009
Johanna Krumin – sopran (Niemcy), 2011
Bogdan Makal – baryton (Polska), 2013
Joanna Moskowicz – sopran (Polska), 2013
Ester Pavlů – mezzosopran (Czechy), 2017
Narjes Salmouna – wokal (Tunezja), 2015
Peter Tchaikowski – tenor (Niemcy), 2009
Jędrzej Tomczyk – tenor (Polska), 2013
Joanna Wojnowska – sopran (Polska), 2009
Magdalena Zawartko – wokal (Polska), 2012

INSTRUMENTALIŚCI

Krzysztof Adamiec – wiolonczela (Polska), 2010
Aleksiej Archipowski – bałajka (Rosja), 2016
Andrzej Białko – organy (Polska), 2014
Igor Cecoco – trąbka (Polska), 2013
Andrzej Chorosiński – organy (Polska), 2012
Santiago Cimadevilla – bandoneon
(Holandia/Argentyna), 2014
Dominika Dołżyńska – skrzypce (Polska), 2009
Christian Drengk – organy (Niemcy), 2015
Bartłomiej Filipowicz – gitara (Polska), 2011
Valentin Ghita – obój (Rumunia), 2017
Ahmad Hedar – fortepian (Syria), 2017
Kevin Kenner – fortepian (USA), 2010

Martin Kos – skrzypce (Czechy), 2017
Konstanty Andrzej Kulka – skrzypce (Polska), 2009
Martyna Majda – flet (Polska), 2013
Mariusz Monczak – skrzypce (Kanada), 2009, 2011
Nadia Monczak – skrzypce (Kanada), 2009
Bogdan Narloch – organy (Polska), 2011
Katarzyna Neugebauer – fortepian (Polska), 2017
Ruth Pfundstein-Langes – obój (Niemcy), 2009
Veranika Pradzed – cymbały (Białoruś), 2013
Piotr Rojek – organy (Polska), 2012, 2013, 2015
Włodzimierz Ruciński – organy (Polska), 2010
Mateusz Rzewuski – organy (Polska), 2017
Sergey Shein – organy (Norwegia), 2013
Jan Stanienda – skrzypce (Polska), 2016
Piotr Szewc – saksofon altowy (Polska), 2012
Wawrzyniec Szymański – waltornia (Polska), 2015
Paweł Tomaszewski – fortepian (Polska), 2014
Gerhard Weinberger – organy (Niemcy), 2012
Birgit Wildeman – organy (Niemcy), 2016
Jasser Haj Youssef – skrzypce (Tunezja), 2015
Witold Zaborny – organy (Polska), 2013
Małgorzata Zalewska-Guthman – harfa (Polska), 2011
Martin Złotnicki – gitara (Polska), 2014

DYRYGENCI

Agnieszka Duczmal (Polska), 2012
ks. Jerzy Kowolik (Polska), 2009
Aleksander Mazur (Polska), 2012
Marek Pijarowski (Polska), 2013
Wojciech Rodek (Polska), 2014
Tadeusz Zathay (Polska), 2015

ZESPOŁY

Big Band Aleksandra Mazura Akademii Muzycznej im. Karola
Lipińskiego we Wrocławiu (Polska), 2012
Chór Politechniki Wrocławskiej (Polska), 2013
Chór Środowiskowy „Harmonia” (Polska), 2009-2017
Cracovia Danza (Polska), 2012
Danza del Fuego (Polska), 2011
Ensemble Viadrina (Niemcy), 2009, 2010
Freylachs Ensemble (Polska), 2010
Glass Duo (Polska), 2014
Kwartet smyczkowy Delos (Polska), 2009, 2010
Lubuska Symfonia (Polska), 2009, 2011
Motion Trio (Polska), 2015
Orkiestra Kameralna im. Józefa Suka (Czechy), 2017
Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus (Polska), 2012
Orkiestra Kameralna Wratislavia (Polska), 2013, 2016
Symfonia Rusticana (Polska), 2009
Wratislavia Trumpet Consort (Polska), 2013
Wrocławska Orkiestra Kameralna Leopoldinum (Polska), 2014
Yazite (Polska), 2017
Zespół Artystyczny Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego
we Wrocławiu (Polska), 2015
Zespół Rytmiki Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia
im. Ryszarda Bukowskiego we Wrocławiu (Polska), 2013

NAUKOWCY

Agnieszka Drożdżewska – wykład (Polska), 2017
Grzegorz Joachimiak – wykład (Polska), 2017
Helena Kramářová – wykład (Czechy), 2017
Miłosz Kula – prelekcje (Polska), 2014-2017
Vladimír Mañas – wykład (Czechy), 2017
Stanislav Pecháček – wykład (Czechy), 2017
Aleksandra Pijarowska – prelekcje (Polska), 2012-2013
Iwona Świdnicka – wykład (Polska), 2017
Mariusz Urban – wykład (Polska), 2017

Biuro Festiwalowe

Eliza Szwed

Mariola Człapka

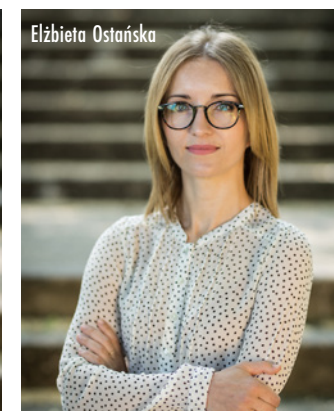
Wioleta Jasiukiewicz

Maciej Felczyński

Magdalena Szuter

Elżbieta Ostańska

Julia Lasocka

Alicja Rudzik

Danuta Szajwaj

Marzena Mrozik

Maria Rudzik

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY
MUZYKA U J. I. SCHNABLA
5–9 WRZEŚNIA 2018, NOWOGRODZIEC

PATRONAT HONOROWY

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Ambasada
Republiki Federalnej Niemiec
Warszawa

WOJEWODA
DOLNOŚLĄSKI
Paweł Hreniak

Burmistrz Nowogrodzica
ROBERT RELICH

Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup
prof. dr hab. ZBIGNIEW KIERNIKOWSKI
BISKUP LEGNICKI

NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

AKADEMIA MUZYCZNA
im. Karola Lipińskiego
we Wrocławiu
JM Rektor Akademii Muzycznej
im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu
prof. GRZEGORZ KURZYŃSKI

INSTYTUT SŁOWACKI
W WARSZAWIE

ORGANIZATOR

WSPÓŁORGANIZATOR

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. św. Apostołów
Piotra i Pawła w Nowogrodzcu

PATRONAT MEDIALNY

SPONSOR

